

רו"ל בשה"כ שהג' היות שכ"א מהם בגי' קדוש הם בני' עצמם חוץ מהארת מו"ס העוברת בתוכם שגם היא נק' קדוש, שקדש הוא בחכמה וכמ"ש רו"ל.

אמנם אחר כ"ו נלקו"ד, דוחק גדול הוא מה שהבננו שהכונה כאן בקדושה הוא המשכת הארת מו"ס, אלא שהיא דרך הת"י ני', והעיקר חסר מהסי' שלא נז' כלל המו"ס שהוא

עיקר ההארה. וגם הדוחק בל' הסי' שכ' מתח"ן בג"ה דת"י דאוי', דמשמע מאוי' עצמו. ולכן נר' יותר לכאו' כמו שאמרנו בתחי', שמו' דא"א שכרו"ל בשה"כ, הם החב"ד דאוי'. ומ"ש רו"ל כי קדושה היא במו' שה"ס החכמה, גם האוי' נק' בשם חכמה ונק' חכמתא עילאה סתימאה כמ"ש במבו"ש דכ"ג רע"ג ע"ש. ואה"נ שגם הארת מו"ס עוברת דרך שם, אבל כאן הכונה להארת האוי' וא"ש את"ם.

ברכות אמצעיות

פני' דחי':

אתה חונן, השיבה, סלח לנו,
ראה נא, רפאנו, ברכנו,
תקע, השיבה, למינים,
על הצדיקים, תשכון, את צמת,
שמע קולנו,
רצה, מודים, שים שלום,

עשיית נה"י חדשים לז"א.
מפ"ע דנה"י דז"א לחב"ד דנוק'.
מפ"א " " לחג"ת "
מפ"ת " " לנה"י "
אין כונה.

מנה"י הישנים לנה"י החדשים, ומשם לחח"ן בג"ה דת"י דנוק'. (כ"מ מש"ש ז"ל שה"כ דרו' ו' דעמידה אות ג' שזה בפני' דחי').

פני' דפני':

מאתה חונן עד השיבה,
למינים,
על הצדיקים, תשכון, את צמת,
שמע

נשיקין מט"ס דז"א (בסלח לנו ב' ספי') לט"ס דנוק'.
עשיית הכתר לז"א וממנו לכתר דנוק' דרך הת"ת דז"א.
נשיקין-מג"פ יסוד הוד נצח לדת"י בג"ה חח"ן דנוק'.
מת"ת דז"א לכתר דנוק'.

חי' דפני'

לעיין בעה"ו:

ע"י פת"ע דל"ז ע"ג ד"ה גם השני, שכל הכונות שבמלת באהבה ישנם לכל הג' בחי', פו"ח דפני' ופני' דחי' ע"ש. ומסתמיות הדברים משמע שגם כל הכונות שלאחר באהבה ע"ס העמידה, כולם שייכים בכל הבחי' הנז'. אמנם בברכות האמצעיות, הנה מצינו כונות נפרדות בהמשכת הארות מז"א לנוק' בין פני' דחי' לפני' דפני' כנז"ל. ולא אדע איך הוא בחי' דפני' והיעב"א.

א — בברכה ב' ה"פ תחיית המתים. כתוב בסי' בכ"א ג' בחי' ני', ב' שכבר נתבררו וא' שעתידין להתברר לצורך הנשיקין והזיווג. ול' שה"כ, אנו צריכים לברר עוד מחדש ה' מיני בירורים אחרים לצורך נשיקין ולצורך הזיווג שלהם עכ"ל. ולא ידעתי לע"ע מתי מבררים הבירורים הללו. כי בברכות אמצעיות לא נז' בירור אלא המשכת הארות מז"א למ'. וכן בזיווג

וכו'. ואפי' שכאן בנה אב היות והנוק'
עומדת מחזה דו"א, איך תקבל מספי'
לספי' שאינם מכוונים זכ"ז. אלא שיורדת
הארה לכל פרק מפרקי הנה"י דו"א שכנגד
אותה הספי' דנוק' ומקבלת משם. וא"ש
את"ם.

י — שמע קולנו. הארה ממו' דאי' שבת"ת
דו"א לכתר דנוק'. ובסי' כ"י יש ב'
כונות. תחי' מבשת"ת לכתר דנוק', ואח"כ
עוד כונה ממו' דאי' עם נרנח"י דיחי' לכתר
דנוק'. וכתב פת"ע ז"ל אות ה' שלא מצא
כונה זו הב' בדברי רז"ל ע"ש. והנראה
לכאור' שגירסתנו היא הנכונה והיא כונה
אחת. וכלפי שבלמינים כתב שכתר דנוק'
קיבל מכתר דו"א דרך הת"ת, כתב כאן
שההארה של עכשו היא מהמו' של הת"ת
עצמו. ופשוט שהארה זו היא המשך למה
שקיבלה לג' קוין שלה, בג' ברכות שלפני
זה, מט"פ דנה"י דו"א, וכאן מבשת"ת
לכתר שכנגדם. ומ"ש ממו' דאי', אולי
כונתו דיסוס"ת כיון שהוא או"פ דפני'
וא"ש את"ם. וק"ק שמצוייר רק אהי' והוי'
א' ולא ב'.

יא — ברצה. בג' ברכות אחרונות הארה מחח"ן
בג"ה דת"י דנה"י וכו' וכו'. נראה מש"ש
ז"ל דרו' ו' אות ג' שזה בפני' דחי' ע"ש.
וצריך להבין דבסי' כתוב מפ"א דנה"י
שעלו לחג"ת לבפ"ת שלהם, ומשם לג'
קוי הנוק'. וצריך היה להיות מנה"י
הישנים לנה"י החדשים, ומשם לג' קוי
הנוק'. ועי' בהגה' הגאור' המדפיסים.

(צה, ב) ברכת למינים. ידוע שהכתר הנז'
כאן בברכה זו הוא כתר
דפני', בין בז"א בין בנוק'. כי הכתר דאחו'
נתקן בקונה הכל עי' פת"ע. וכרו"ל ברפ"ו דשל"ד
ולחיות כי א"א לעולם שיתקן הכתר עד שנתקן
כל פר' לכן נתאחר חלק הד' מן החס' ע"כ.
וזהו כתר דאחו' שנכנס לו שליש החס' בד'
חלקים כמסודר בסי' עד למען שמו. וכרו"ל

שהוא בש"ש לא מצינו כונה לברר וי"ל.
ועי' ש"ש דרו' ויעבור פ"ב אות כ"ב.

ב — למה הוצרך ב' מיני המשכות בנשיקין,
תחי' מספי' לספי' ואח"כ מכל פרק לספי'
א'. וכתב בנה"ש (דל"ב רע"ב) שהוא כנו'
בדרו' הנסירה דר"ה, וצריך לעיין שם
לעת מצוא.

ג — בנה"ש (דל"ב רע"א שהביא פת"ע ז"ל
דמ"ד ע"ג) כתב הנשיקין הם ב', א' מז"ת
וא' מג"ר, דכל ספי' מט"ס דו"א, לז"ת
וג"ר דכל ספי' מט"ס דנוק' עכ"ל. ומשמע
לכאור' שמהז"ת לז"ת, ומהג"ר לג"ר. ובסי'
כ"י כתוב במפו' בכל ברכה להמשיך אור
הז"ת דכל ספי' דו"א, לאו"פ די"ס דכל
ספי' דנוק'. וכן או"מ מהג"ר דכל ספי'
דו"א לאו"מ די"ס דכל ספי' דנוק'.

ד — אתה חונן, יה"ו דאלפין לה' אחרונה.
לקו"ד נראה שהוא בפרטות הוי' זו דחכמה,
וכ"נ קצת משה"כ.

ה — מ"ש בסי' הנדפס בשורה אחת, לה' אחרונה
לתקן ולהאיר וכו', נראה שהוא טעות
דפוס, והוא ענין בפ"ע, לתקן ולהאיר
דעת דנוק'. אמנם לא ידעתי לע"ע איזה
תיקון יש כאן לדעת דנוק'. ועי' ענה"ז ז"ל
די"ז סוע"א.

ו — השיבנו אבינו, נראה שכאן נשמט בדפוס
הוי' בסגול שצ"ל כאן כמ"ש בשה"כ.

ז — שם ביחוד לקשר החסד וכו' עם הבינה
וכו', כ"ז הוא בפרטות בינה דמל'. כ"פ
התו"ח זיע"א דקמ"ג ע"א וע"ש עוד מ"ש.

ח — למינים הבאת הכתר. ומשה"כ תחי' דרו'
ו' נראה שהוא גם לפני' דחי'. ולכאור' איך
יבא תיקון הכתר באמצע העמידה, שעוד
לא נגמר הט"ס דנוק' מנה"י דו"א.

ט — למינים. הארה ממו' דכתר לת"ת דו"א,
ומשם לכתר דנוק'. ובשאר ברכות הנז"ל
אמר סתם, מחכמה לחכמה ומבינה לבינה

הכתובה פה צריכה פי'. והנראה שכך הוא:
 בתחיל' לזווג חו"ב חו"ג דכתר (הכתוב בשורה
 א'), והוא מה שמצוייר למטה אהי' הוי' והוי'
 אהי'. ולפי כונת הקיצור כאן נראה לקו"ד,
 שאפי' להשלים גם זיווג החב"ד והו"ק אחר
 הכתר בלי הפסק. ואח"כ לכוון להמשיך טי'
 ע"ב דדעת דעתי' עד המקי' דחכמה דו"א ומשם
 ליסוד דאי' שבדעת דו"א (הכתוב בשורה בג"ד).
 והיא טי' א' הגמשכת מהמקי' דחכמה, ושורשה
 מדעת דעתי', ולהשאירה ביסוד דאי' שבדעת
 דו"א. ומ"ש להמשיך טי' ההורעה וכו' וגם
 להמשיך הטי' משם ע"ב דמקי' וכו', צ"ל
 שהכונה במ"ש להמשיך הטי' משם ע"ב, כלו'
 הטי' ההיא ואינה טי' אחרת, אלא טי' א'
 להמשיכה מעתי' למקי' דחכ', ולהמשיכה משם
 עד הדעת דו"א. והגם שגר' זה דוחק, שבתחיל'
 כ' להמשיכה מעתי' עד דעת דו"א, ואחר זה א'
 וגם להמשיך הטי' וכו' לדעת דו"א, ולמה
 הפסיק בתחיל' לו' מעתי' לדעת דו"א, ולא א'
 בהמשך א' מעתי' למקי' דחכ' ומשם לדעת,
 מ"מ מוכרחים הדברים. שכ"ג מפו' בריש דרו'
 א' דויעבור שהם טי' א' ולא ב'. וע"ע לק'
 בויעבור בד"ה לעכב טי' ההורעה. ומ"ש עוד
 ולהמשיך משם ה"ח וכו', כלו' מיסוד דאי'.
 ומה שמצוייר בעמוד הב' שם ע"ב עם הה"ח,
 עי' פת"ע דג"ב סוע"ב בסוגרים שכל זיווג
 להוליד צריך להמשיך טי' ע"ב עם ה"ח, וזה
 בסוד נשמה של הולד כנו' בע"ח וכו' ועד"ז
 הוא הזיווג בברכת ש"ש וכו' ע"ש. וע"ע פת"ע
 דמ"ז ע"ג סוד"ה ונחזור וד"ן סוע"א ד"ה וכן.

(אגב יש לו', שלפי מ"ש הרש"ש זיע"א בנה"ש
 והביאו הש"ש ז"ל בכ"מ, שזיווג דיעקור
 דש"ש הוא דפרטות דאותו היום, ודנפ"א הוא
 דו"ן דכללות דכל הכ"ד, צריך לו' שב' הטי'
 הנו' בש"ש כאן, עי' ש"ש ז"ל דרו' ש"ש אות
 ב', א' מהם נמשכה לז"א הפרטי דאותו היום,
 וטי' הב' דחס' דעתי' ומקי' דחכמה נמשכה
 לז"א הכולל דכ"ד. ולא נמשכו הב' טי' לפר'
 אחד, כמו שלכאו' נראים פשט הדברים, וזה
 נראה לכאו' פשוט. ועי' ש"ש דרו' א' דס"ת אות
 ו').

ברפ"ו דעמי' יש עוד בחי' אחרת והוא כתר
 דו"א וכו' וקודם שקלקלו המינים היה בא
 מעצמו וכו' אבל אחר שרבו המינים ונתקלקלו
 וכו' נסתלק בעון הדור או הוצרכו לתקן ברכת
 המינים וע"י ברכה זו בא גם הכתר דו"א ע"י
 תפלתנו ע"כ. ושם בברכה זו כ' שלפי שספי'
 הכתר אינו בא אלא באחרונה וכו' ולכן ברכה
 זו באה עתה באחרונה אבל בחי' הכתר דנוק'
 נעשה בה בראשונה ע"כ. וזה מדובר בפני'
 כמ"ש. ואח"כ ממשיך רו"ל בענין הכתר דנוק'
 שבא בסוד שו' בעת אצילותה וכו' שבזמן ר"ג
 שנתרבו המינים ופגם המינות מגיע לכתר הנה
 ולכן הוצרכו לתקן ברכת למינים לתקן הכתר
 שבה (והתי' הזה מבואר בסי' שהוא להמשיך לו'
 הארה ממו' דכתר דו"א) ויען שברכה זו נתקנה
 מחדש לא תיקנוה אלא אחר גמר הברכות הא'
 שהם לתקן הט' שבה ע"כ.

והמובן לקו"ד מזה הוא שהכתר דו"א וכן
 דנוק' דבחי' אחו' תמיד מאז ועתה,
 בא על ידנו, ושניהם באים באחרונה. אבל
 הכתר דו"ן דפני' היה נתקן מאיליו עד זמן
 ר"ג, דו"א באחרונה ודנוק' בראשונה. (הגם
 שכתר דאחו' באחרונה, אבל בפני' כך קיבל
 שבא בראשונה). ובהתרבות המינות הגיע הפגם
 שהוא חמור מאד לכתרי' זו"ן דפני', והיו צריכים
 לתקן אותם על ידנו. והיות וכתר דו"א אינו בא
 אלא באחרונה, תיקנו ברכת למינים אחר גמר
 תי' הט"ס שלו. והיות ותי' הכתר דנוק' הוא
 להמשיך לו' הארה מכתר דו"א, סידרו תיקונו
 ג"כ בברכה זו, שבת' הכתר דו"א אז ממשיכין
 ממנו הארה לתקן כתר דנוק'. אע"פ שלפני זה
 היה בא בראשונה, עכשיו שזקוק להארה מכתר
 דו"א, מוכרח להשאיר תיקונו עם תיקון כתר
 דו"א עצמו. כנלקו"ד הבנת הענין וא"ש את"ם.

שים שלום

(קט, א) שים שלום לזווג חו"ב וחו"ג וכו'.
 לפי מה שביאר הרב פת"ע ז"ל
 כאן, נראה הלשון של ההקדמה המקוצרת

ש"ש, וכן כרי' וזקי' העמי, וכן בנפ"א, הכל הוא בכל הג' בחי' הגז'. [עי' עוד שם בדק"ד סוע"א שזיווגי הכתר והחב"ד והו"ק הם של זו"ן מינם ובם. ומהק' היר"א זיע"א נר' שג' זיווגי הנ"ר הם בכ"א מכתר וחב"ד וו"ק]. וכן נלקו"ד לו' בדרך אפ', שי"ב פר' הגז' בתי' שמע הם הם הי"ב פר' הנתקנים עד כאן בש"ש, וכולם הם דו"א. והיינו שמתחיל התפיל' מבררים עבור כל הי"ב פר' הגז' של פו"ח דפני' ופני' דחי', והנתקן בעמי' בתחיל' הוא עתי' דכו' של כולם דהיינו פר' הא' מהי"ב הגז', ואחריו נוק' דעתי' וכו' וכו' וא"ש את"ם.

(קי, ב) אחר בירור הקט' כתוב ג' יחודים ז"א, עם אי' ועם לאה ועם רחל. ובסי' כ"י לא נמצאים. והרואה יראה בשה"כ דל"ז סוע"ד שנזכרו שם, אבל לא כתב רז"ל לכוון אותם כאן. ואדרבה בשילוב הוי' אלקים שהוא זיווג ז"א ולאה כתב שהוא בועבור ע"ש. ולכן לקו"ד אין מקום לכוון בזה כמ"ש כאן בסי'. ואיני יודע אם הוא ט"ס.

(קי, א) רז"ל בשה"כ דל"ח ע"א ד"ה האמנם כתב, שבש"ש יש זיווג ישראל ולאה מהחזה ולמעלה חוץ מזיווג יעקו"ר ע"ש. וצריך לדעת איפה גז' זה בסי'. והייתי רוצה לו' שאפ' זה מ"ש בשה"כ דל"ז ע"ד ד"ה עניין, וכן בסי' אחר זיווג יעקו"ר, להמשיך ד' שמות עסמ"ב לנוק' דו"א ע"ש. דאינו מובן לכאור' מה טיבה של המשכה זו כאן, א"כ אולי כאן רמז לזיווג ז"א ולאה. אלא שלכאור' מובן מאליו שזיווג ז"א ולאה מחזה ולמעלה, צריך שיקדים לזיווג יעקו"ר שהם מהחזה ולמטה. (ועי' ש"ש שה"כ דנ"ג אות ט'). ואילו בסי' כתובה כונה זו אחר זיווג יעקו"ר כאמור. ועוד שבתו"ח דכ"ה ע"ב הביא הכונה הזו ופירשה כפי דרכו בקודש. והגם שלגודל משובותי קצור קצרה דעתי הפעוטה מלהבין עומק אמרי קדשו, אבל כתב שנוק' דו"א הגז' כאן, היינו פר' העתיד להתברר בתפיל' אחרת ע"ש. ולזה ניחא שבאה לבסוף. א"כ א"א לו' שכונת רז"ל על זיווג ישראל ולאה והיעב"א. וע"ע פת"ע דל"ג ע"ג

ומ"ש בע' ק"י, אחר ג' כלי הנוק', חיי אלקים הוי' ותחתיו חיי הוי' אדנות, עי' פת"ע אות ט' נר' שהיה גורס בשניהם הוי' אדנות ע"ש. ועי' תו"ח זיע"א דקכ"א רע"א ורע"ב שכ' ג' אופני כונות בב' החיבורים הללו, שהם הוי' אלקים והוי' אדנות, כפי הגי' שלפננו ע"ש. ומ"ש מול זה בצד שמאל חיי זו"ן והיכלין הוי' אדנות ואלקים הוי', נר' דחי' זו"ן והם הוי' אדנות, היינו זיווג יעקו"ר הגז' לעי' מזה. וחי' הוי' אלקים כ' בשה"כ היינו זיווג היכלין דנוק' (אלקים) בהיכלא דדכורא (הוי'). ופי' בש"ש אות ז' היינו היכלי ב"ע עם היכלי האצי' ע"ש.

(קט, א) ולהמשיך משם ה"ח לדעת דו"א. וכן הל' בשה"כ תכוון להמשיך טי' זרע הה"ח להוציאם מתוך היסוד דאי' הנתון תוך דעת דו"א ולהוציאה גם מתוך הדעת וכו' ע"ש. וק"ק הרי יסוד דאי' תוך דעת דו"א כמ"ש רז"ל, ומה שייך לו' מיסוד דאי' לדעת ז"א, וכן להוציאה מיסוד דאי' ולהוציאה גם מדעת דו"א. ולי' רז"ל בפע"ח ש"כ דעמי' יותר ברור ע"ש בד"ה והנה טי' הזרע.

(קי, א) בזווג יעקו"ר. עי' ש"ש של"ב פ"ב אות י"א ושכ"ג פ"ה אות ה'. ושה"כ בתי' מלך עוזר וכו' וש"ש שם. ופת"ע בתי' אל עליון. והנה לפמ"ש הרש"ש זיע"א בסו' הק' רחוקה"ג בתי' הד' מו' דכתר והם הנתקנים בד' כרי' וזקי', נר' שכל התיקונים וההמשכות שייכים בכל ברכה וברכה, וצריך להיות תי' יעקו"ר בכל מח מהד' מו' הגז'. וכפי מה שנו' שזיווג דחול הוא דיעקו"ר, א"כ הכונה ליעקו"ר דכל מח דד' מו' דכתר, ודכל פר' מאו"א וישסו"ת, ודכל פר' מזו"ן ויעקו"ר. כי כל אלו הי"ב פר' הם פר' שוים בקומתן וכנו' בכ"מ. ועי' פת"ע כאן סו' אות י"ג (ועי' מ"ש ענ"ה ז"ל אות מ"ט) ומדבריו שם יש להבין כמ"ש שכל מה שיש בכתר יש בחב"ד ובו"ק ע"ש. וכ"ן הל' שבהק' שכ' להמשיכם ככל הגז"ל. ובסי' כ"י מצאתי מסודר זיווג יעקו"ר ג"פ. וגם צריך לו' שכ"ז הוא בין בפו"ח דפני', ובין בפני' דחי'. וזה מפור' בתו"ח זיע"א דקכ"א ב' דכל זיווג

קדיש לקדיש ובכל מיני קדישים יש לכוון בשוה. ובסתם ברכה שהאמן בא בסופה לאחר המשכת המו' והם מוכנים לזיווג, אז האמן הוא רמו לזיווג הא' שהוא הנשיקין. (ועי' תו"ח זיע"א דל"א סוע"א. עוד עי' פת"ע ז"ל ד"ג סוע"ב ודב"ק לא מובנים לי היטב ע"ש). ואמנם יש הרבה עוד לשאול בענין האמן מחוסר ידיעה בעונותי הרבים, ויה"ר שהשי"ת ירחמנו ויחוננו חב"ד להבין הדברים על בוריין אמן.

חזרה

(קיא, א) וגם דחזרת העמידה וכו' יכוון וכו' פב"פ וגם יכוון אב"א ברשימו.

ובשה"כ ובפע"ח שאפי' בזמן שהם פב"פ, וכונת האמן הוא לחברם פב"פ בג' המקומות, גם אז עיקר הכונה באחור ברשימו אשר שם ע"ש. והטעם נלע"ד אפי' כפי משרו"ל במבו"ש דח"י ע"ג (הביאו הבל"י ז"ל פ"א דשט"ל ד"ה אבל) שהזו"ן הם מחוברים אב"א עד שצריך להם נסירה, אבל לא פב"פ שא"כ יצטרכו נסירה בחזרתם אב"א ע"ש. ולכן אפי' שאנחנו נכוון באמן לחברם פב"פ, אינו חיבור גמור אלא באב"א, ושם עיקר הכונה. וא"ש את"ם.

ד"ה ועוד. שוב ראיתי מ"ש בפת"ע ד"ן ע"א ד"ה והנה ע"ש. ולע"ע אפ"ל שזיווג זה דו"א ולא נרמו במ"ש בסי' המשכת ה"ח מיסוד דו"א לדעת דיעקב. וכן משמע מל' שה"כ סוף דרו' ש"ש הנו' שכ' זיווג ז"א עצמו עם נוק', וממנו אנו ממשיכים ומורידים טי' זרעית של החס' בברכת ש"ש עכ"ל.

(קיא, ב) ויחזור הש"ץ וכו' ומלבד זה יכוון וכו'. עי' בסי' כ"י מהיר"א

זיע"א שפי' שזה הוא כונה פרטית בב' ברכות הא' להמשיך לנוק' בהם ב' מו' חו"ב מהחב"ד העליון והם הנק' פ"ע דחג"ת הנק' חב"ד הכולל ואחרי כן באה הקדושה להמשיך לה חו"ג ודעת דתרין עטרין מהחג"ת הכולל שהם פ"ת דחג"ת ע"ש עוד באורך. ועי' פת"ע דמ"א ע"ד ד"ה אחר ועי' צו"ש די"ד ע"ב.

א מ ן

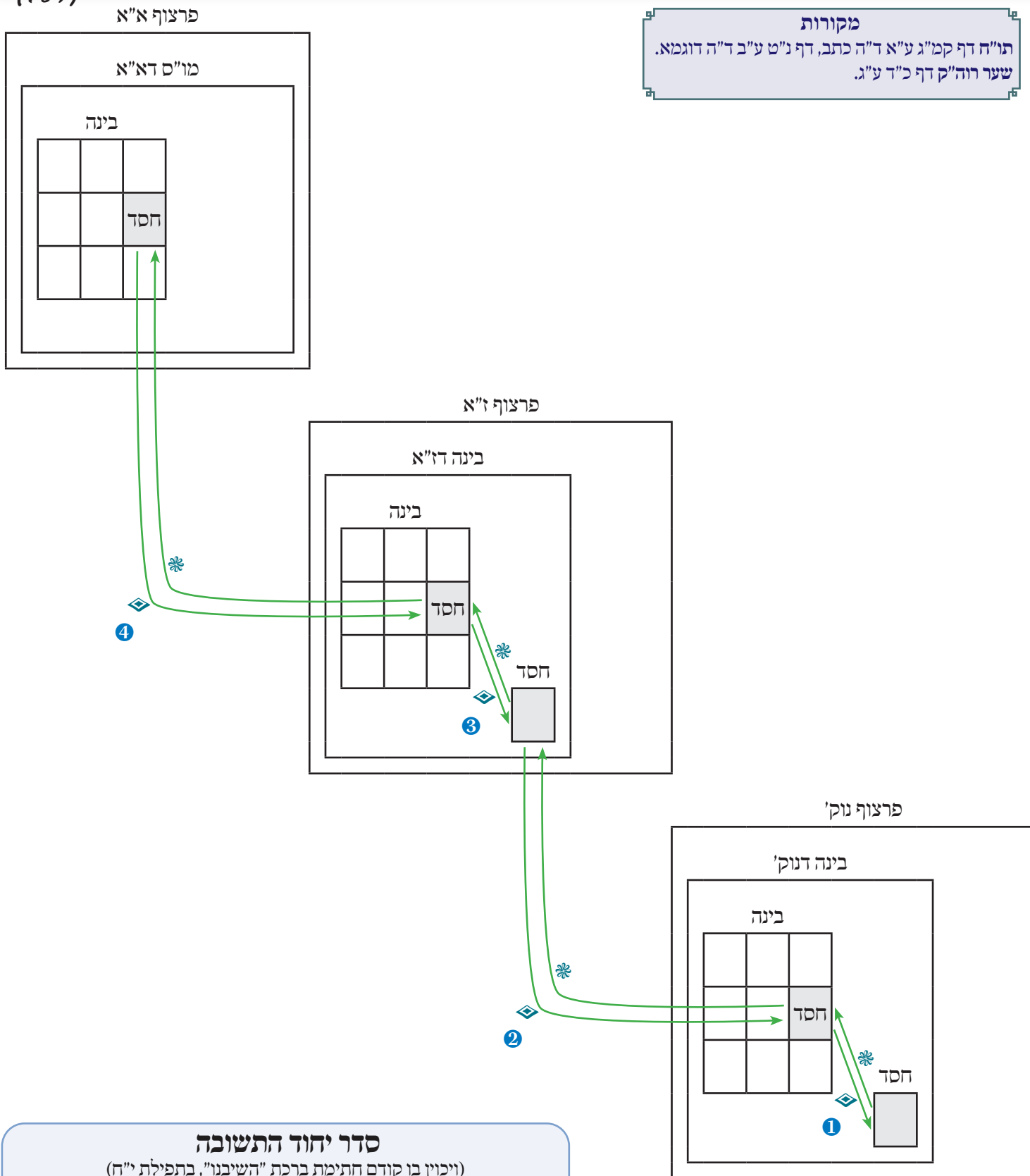
ברכת כהנים

(קיא, א) כתב רז"ל בשה"כ דרו' ה' דחזרה שנכנסין בז"א מו' פני' דאי' והוא צ' ואח"כ מקי' אי' ל"מ, ואח"כ פני' דאבא ואחריהם מקי' אבא. ובברכת אבות דשחרית דחול, נכנסו בו כל המדריגות זולתי מקי' אבא, ומכניסין אותם ע"י ב"כ. ונכנסין תוך פני' ז"א לצורך הזיווג שעתיד להזדווג עתה. וע"י כניסת אוה"מ ניתוספו בו הארות עצומות, ונבקע יסוד דאי' שבדעת דו"א בויעבור, ונעשים בו דת"ד. שבברכת אבות לא היו רק טת"ד, ועתה נשלמו ל"ג. ונמצא שבב"א נכנסו מקי' אי' באלקי אבותינו כמבואר שם, ופני' דאבא באלקי אברהם וכו', ומקי' אבא שהם ל"מ בב"כ ע"כ. ובדרו' ב' דעמידה כרו"ל בסוף או"א, שהגם שבברכת אבות דר"ה נתבאר כונת מקי' דאי' ודאבא, עכ"ז

(קיא, ב) בחילוק האמנים. מה שאני הדל מבין לע"ע דרך אפי' הוא

זה: (ועי' שט"ו ושט"ל). שידוע שאין זיווג בלי עליית מ"ן מלמטה. וגם נודע משרו"ל שהקדיש הוא העמוד שבין עולם לעולם שדרך בו עולים בי"ע דאצי' עם הבירורים מעולם לעולם. ועליית הבירורים שע"י הקדיש הוא מ"ש שהנוק' מקדימה להתעורר. וכינה זה בשם חיבוק שהוא התעוררות שלפני הזיווג. ואחר זה בא זמן הזיווג, וידוע מרו"ל שתחי' מזדווגים הג"ר וזה נק' זיווג נשיקין, ובזיווג ההוא הזכר מתעורר קודם, אחר שהנוק' נתקשטה בבירורים שעלו, שבהם היא התחילה, ועכשו הוא מתחיל להמשיך טי' הזיווג טרם שהיא תקבל חלקה. ואח"כ בעת זיווג התחתון או סמוך לו כמו העמידה הם שוין, ובכ"ז אותיות הוי' קודמין כמ"ש רז"ל. ולכן באמן דקדיש הוא אדנות הוי', ולא חילקו בין

מקורות
 תו"ח דף קמ"ג ע"א ד"ה כתב, דף נ"ט ע"ב ד"ה דוגמא.
 שער רוה"ק דף כ"ד ע"ג.

סדר יחוד התשובה

(ויכוין בו קודם חתימת ברכת "השיבנו", בתפילת י"ח)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָהוָה יֵאָדָר וְנִתְקַבַּל וְנִתְקַבַּל בְּתַשׁוּבָה אֶת
 שְׁתוּתוֹתָיו וְנִתְקַבַּל מִתְנַחֵם כִּפּוּר וְנִתְקַבַּל בְּתַשׁוּבָה אֶת
 (פכ"פ) כִּי יִמְלֶכֶךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂבִים.

עם הבינה הנקראת תשובה * לקשר החסד הנקרא ימין

בינה דבינה

יְהוָה

חסד דבינה

יְהוָה

חיבור חסד עם בינה

יְיָהוָה

לקבלו בתשובה הנקראת בינה

יְהוָה

ותפשוט הבינה את יד ימינה

יְהוָה

* לקשר חסד עם הבינה.
 ♦ תפשוט הבינה את יד ימינה לקבלו בתשובה.

להעלות פנימיות (אמית/חיצוניות) חח"ן דחב"ד דאצילות שהוא פרצוף עתיק דכורא, להלביש [פנימיות עצמו שעלה] לחיצוניות חח"ן דנהי"ם דעקודים.

**אֶתְּהָ זַוְנָן לְאָדָם דְּעַת וּמִלְמַד לְאַנּוּשׁ בִּינָה, וְזַוְנָנוּ
מֵאַתְרָה זְכָמָה בִּינָה וְדַעַת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְאֵהֲדוּנָהי**

[צ:]

פנימיות דפנימיות

להמשיך הוי"ה דפתח מזו"ת ואהי"ה דפתח מג"ר דחכמה דאו"פ דפנים דחכמה דכתר דז"א דרך פיו דז"א, וליתנו בנשיקה לפיה דנוק' דניקוד הנו'. אור פנימי ואור מקיף לי"ס דחכמה שלה או"פ ואו"מ מחכמה דז"א (O)

אֶהֱיָה
יְהוָה

מ"ס דחכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

אור פנימי ואור מקיף [לחכמה דנוק']

אֶהֱיָה
יְהוָה

לג' כלי חכמה דנוק'
יוד הא וו הה
יוד, יוד הא, יוד הא וו, יוד הא וו הה
י, יה, יהו, יהוה

להמשיך יה"ו דאלפין העולה מזו"ו והם חב"ד, לה' אחרונה, לתקן ולהאיר דעת דנוק' **יוד הא ואו** [גי'] **כו"ו**
הא

ג' כלי דעת דנוק'
יוד הה וו הה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

זוּנָן הַדַּעַת:

יר"מ שיושפע לי מושם יה"ו דאלפין חכמה בינה ודעת להבין רזי התורה

- עי' טוב שם דף נ"א ע"ב אות ב', בענין כפל השמות, זה לא מצד או"א אלא מצד חיבוקים ונשיקין, צריך לעשות י"ס בכלם. בג' ברכות א' עשינו חב"ד דחיבוקים, לכן באמצעות צריך לעשות רק חב"ד דנשיקין, אבל בז"ת צריך לעשות גם דחיבוקים וגם דנשיקין. לכן זה כפול.
- א. א"ה כ"כ בסידור הקצר אבל בסידור הארוך לא כתוב שם שהיא בפנימיות דחיצוניות ולא ידעתי מה הוא הטעם ועיין בס' עלי נהר דז"ז ע"א אות נ"ב מ"ש ע"ז ע"ש.
- ב. עיין ש' כ"ט ש' הנסירה פ"א מ"ק.

(א) פנימיות דחיצוניות (מפרק לספירה)
 (ב) להמשיך הארה ממוח חכמה דז"א לכלי חכמה. ומחכמה לפ"א דנצח דאימא ולהמשיך הארת שלשתם לחסד דז"א ומשם למטה להוציא נצח חדש לז"א

אֶהֱיָה
יְהוָה

לג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ומשם לפ"א דנצח דאימא
אלף הי יוד הי
ומשם לחסד דז"א

ג' כלי חסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

ומשם לנצח להוציא נצח חדש לז"א
ג' כלי נצח דז"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

להעלות פנימיות (אמית/חיזונית) בג"ה דחב"ד דאצילות והוא נוק' דעתיק, [צ.א.] להלביש [פנימיות עצמו שעלה] לחיזונית בג"ה דנהי"ם דעקודים

הַשְׁיִבְנוּ אֲבֵינוּ יְהוָה חסד דבינה **לְתוֹרַתְךָ, וְקָרַבְנוּ מִלְפָּנֶיךָ**
לְעִבּוֹדֶתְךָ, וְהִלַּחְנוּ אֶת שִׁבְעַת שְׁנוֹתָיִךְ לְפָנֶיךָ.

יהי רצון מלפניך **יהוה** אלהינו ואלהי אבותינו שתחתור חתירה מתחת כסא כבודך ותקבל בתשובה את פב"פ כי ימינך פשוטה לקבל שבים.

לקשר החסד שהוא הוי"ה דסגול הנק' ימין חסד דבינה
עם הבינה שהיא הוי"ה דצירי הנק' תשובה בינה דבינה
יהוה **יהוה**
חיבור חסד עם בינה
יהוה

ותפשוט הבינה את יד ימינה שהוא הוי"ה דסגול פשיטת יד ימין תשובה
יהוה **יהוה**

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

פנימיות דחיזונית (מפרק לספירה) להמשיך הארה ממוח בינה דז"א לכלי בינה. ומבינה הנז' לפ"א דהוד דאימא. ולהמשיך הארת שלשתם לגבורה דז"א. ומשם למטה להוציא הוד חדש לז"א

הארה מבינה דז"א
אהיה
יהוה
לג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אהיה
ומבינה דז"א לפ"א דהוד דאימא
אלף הא יוד הא
והארת שלושתם לג' כלי גבורה דז"א
יה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יהוה
ומשם להוציא הוד חדש לג' כלי הוד דז"א
אדני
א צבאו צבאות
אות

פנימיות דפנימיות להמשיך אור עם הוי"ה דצירי מז"ת, ואהי"ה דצירי מג"ר, מבינה דאו"פ דפנים דחכמה דכתר. וליתנו בנשיקה לפיה דנוק' דניקוד הנז'

או"פ ואו"מ דבינה דז"א
אהיה או"מ מג"ר דז"א
יהוה או"פ מז"ת דז"א
מז"ס כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אהיה
אור פנימי ואור מקיף [לבינה דנוק']
אהיה או"מ
יהוה או"פ
לג' כלי בינה דנוק'
אלף הה יוד הה
אהיה
א, אה, אהי, אהיה

הַרְוֵה בְּתִשְׁבָּה:

להעלות פנימיות (אמית/חיצונית) דת"י דחב"ד דאצילות והוא א"א ונוק',
להלביש [פנימיות עצמו שעלה] לחיצונית דת"י דנהי"ם דעקודים. [צא:]

גם להעלות פנימיות (שהוא חיצונית) חח"ן דחג"ת דאצילות והוא אבא עילאה,
להלביש פנימיות עצמו שעלה לחיצונית חח"ן דחב"ד דאצילות.

סֵלַח לָנוּ אֲבֵינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחוּלָּה לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ,
כִּי אֵל טוֹב וְסֵלַח אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ הַדּוֹנָה

פנימיות דחיצונית (מפרק לספירה)
להמשיך הארה ממוח הדעת דז"א, לכלי
הדעת דז"א. ומדעת הנז', לפ"א דיסוד
דאימא. ולהמשיך הארת שלשתם, לת"ת
דז"א. ומשם למטה להוציא יסוד חדש דז"א

הארה מדעת דז"א
אֵהִיָּה אֵהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
לג' כלי דעת דז"א
יֹוד הִי וְיִו הִי
יֹוד הִי וְאוּ הִי
יֹוד הִה וּו הִה

[ומדעת דז"א] לפ"א דיסוד דאימא
אֵלְף הִה יֹוד הִה
והארת שלשתם לג' כלי תפארת דז"א
יֹוד הֵא וְאוּ הֵא
יִה יִה וְיִהוּ יְהוּה
יְיָוָה

ומשם להוציא יסוד חדש דז"א
ג' כלי יסוד דז"א
יְאֵהדוֹנָה
שִׁינְךָ, שִׁינְךָ דִלְתָךְ, שִׁינְךָ דִלְתָךְ יֹוד
שִׁינְךָ דִלְתָךְ יֹוד

פנימיות דפנימיות
להמשיך אור עם הוי"ה דמוצאה ואהי"ה
דמוצאה, מזו"ת וג"ר דדעת דאו"פ דפנים
דחכמה דכתר דז"א דרך פיו. וליתנו בנשיקה
לפיה דנוק' דניקוד הנז'

או"פ ואו"מ די"ס דדעת דז"א
אֵהִיָּה אֵהִיָּה או"מ מג"ר
יְהוָה יְהוָה או"פ מזו"ת
מז"ס דדעת דז"א
יֹוד הִי וְיִו הִי
יֹוד הִי וְאוּ הִי
יֹוד הִה וּו הִה

או"פ ואו"מ לז"ס דדעת דנוק'
אֵהִיָּה אֵהִיָּה או"מ
יְהוָה יְהוָה או"פ
לג' כלי דעת דנוק'
יֹוד הִה וּו הִה
יֹוד, יֹוד הִה, יֹוד הִה וּו, יֹוד הִה וּו הִה
יֹוד, יֹוד הֵא, יֹוד הֵא וְאוּ, יֹוד הֵא וְאוּ הֵא

פנימיות דפנימיות

[צב.]

(א)

להמשיך (לדחות) ח"ן דאו"פ דפנים להמשיך אור עם הו"ה דסגול מז"ת,
דחכמה דכתר, לחסד דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

(ב)

דנוק' דניקוד הנו'
או"פ ואו"מ דחסד דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

מי"ס דחסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

או"פ ואו"מ לי"ס דחסד דנוקבא

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי חסד דנוק'
אלף למד
אלף, אלף למד
אל

תַּנְנוּן הַמְרַבֵּה לְסֵלוֹת:

אם אמר "ברך עלינו" בימות החמה חוזר. בחו"ל אם טעה ואמר ברך עלינו אחר ז' חשון תוך שישים לתקופה אינו חוזר:

להעלות פנימיות (שהוא חיצוניות) חח"ן דנה"י דכללות האצילות, להלביש פנימיות עצמם שעלה כבר והלביש לחיצוניות חח"ן דהג"ת דכללות האצילות.

(בחורף) בָּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֵינוּ. וּבָרַךְ שְׁנַתְנוּ בְּטַלְלֵי רִצּוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וְתֵהִי אֲזַרְיֹתָהּ זַיִּים וְשִׁבְעַ וְשָׁלוֹם כְּשֵׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבָרָכָה.

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתִתֵּן לָנוּ וּלְכָל בְּנֵי בֵיתֵינוּ וּלְכָל הַסְּמוּכִים עָלֵינוּ לְיוֹם הַגָּדוֹל (דִּיקְרָנוּסָא) הַמְּמוּנָה עַל הַפְּרָנְסָה: כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּךָ וּמְבָרַךְ הַשְּׁנִים:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתִתֵּן לָנוּ וּלְכָל בְּנֵי בֵיתֵנוּ וּלְכָל הַסְּמוּכִים עָלֵינוּ לְיוֹם הַגָּדוֹל (דִּיקְרָנוּסָא) הַמְּמוּנָה עַל הַפְּרָנְסָה: כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּךָ וּמְבָרַךְ הַשְּׁנִים:

שְׂמֹרָה וְהַצִּילָה שְׁנָה זוֹ מִכָּל דְּבַר רָע. וּמִכָּל מִינֵי מִשְׁחָזִית וּמִכָּל מִינֵי פּוֹרְעָנוֹת. וְעֲשֵׂה לָּהּ תַקְוָה טוֹבָה וְאֲזַרְיֹת שָׁלוֹם. חֹס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאֹתָהּ וּפְיֵרוֹתֶיהָ. וּבָרָכָה בְּגִשְׁמֵי רִצּוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וְתֵהִי אֲזַרְיֹתָהּ זַיִּים וְשִׁבְעַ וְשָׁלוֹם. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּךָ וּמְבָרַךְ הַשְּׁנִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

פנימיות דפנימיות

(א)

(ב)

להמשיך (לדחות) נצח דאחור ופנים דפנים להמשיך אור מהוי"ה ואהי"ה דחיריק מז"ת דחכמה דכתר דז"א, לנצח דז"א דניקוד הנז' וג"ר דנצח דאו"פ דפנים דחכמה דכתר. וליתנו בנשיקה לפיה דנוק' דניקוד הנז'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

לג' כלי נצח דז"א

יְהוָה

צָבָב צָבָב

צָבָב

או"פ ואו"מ לנצח דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

לג' כלי נצח דנוק'

אֵל

א, אֵל

בַּם

פנימיות דחיצוניות

להמשיך הארה מפ"ע דיסוד דז"א דז"א, לדעת דנוק'

מְבָרַךְ הַשָּׁמַיִם:

להעלות פנימיות (שהוא חיצוניות) בג"ה דנה"י דכללות האצילות, להלביש פנימיות עצמם שעלה כבר והלביש לחיצוניות בג"ה דחג"ת דכללות האצילות.

תִּקְלַעְגִי ה"ג מִנְצַפֵּךְ מִנְצַפֵּךְ כפולות (עם עשר אותיות), שהתפשטותם עד הודה. ומשם ליסודה. בְּשׁוֹפָר הַגָּדוֹל היא אימא שעל ידה נמתקים הה"ג הנז"ל. לְאֲרוֹתֵינוּ, וְשֵׁא נֵס גִי יוֹד הָא וְאוּ הָא אֲדָנִי לְקַבֵּץ לְלִיּוֹתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ [מְהֵרָה] יְלָד מֵאֲרָבַע כְּנָפוֹת [חֲבוּן] [חֲבוּן] (יכוין כי שם חב"ו) עם נקודותיו [עולה גי'] ע"ב יוֹד הִי וְיוֹ הִי וס"ת מבטנו יורישנו אל וו"ל

ולקבץ ניצוצי קריו ע"י שמות אלו הָאֲרָץ לְאֲרָצֵנוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁפֹל טַפְּהָ וְטַפְּהָ שֶׁל זָרַע שִׁיִּצְאָה מִמֶּנִּי לְבִטְלָה, בֵּין בְּאוֹנֵס בֵּין בְּרָצוֹן, בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמֵזִיד, בֵּין עַר בֵּין יִשָּׁן, בֵּין עַל יָדַי בֵּין עַל יְדֵי אֲחֵרִים, שֶׁלֹּא בְּמִקּוֹם מִצְוָה, עֲשֵׂה לְמַעַן שִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק חֲזִיל בְּלַע וְיִקְיָאֵנוּ (ר"ת חב"ו), שֶׁתְּחַזְּרֵם לְמִקּוֹמָם בְּמִקּוֹם הַקּוֹדֵשׁ:

○ הי"ן: כן כתב בספר ברכת מאיר בסופו בשו"ת ברכת שמואל ויצחק תשובה ד' משם הרה"ג המקובל האלקי רבי יצחק כדורי זצוק"ל ומשם הרה"ג המקובל רבי שמואל דרזי זצוק"ל.

[צד:]

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ הַבּוֹנֵה

פְּנִימִיּוֹת דְּפְנִימִיּוֹת

(א)

(ב)

להמשיך (לדחות) הוד דאחור ופנים דפנים להמשיך אור מהוי"ה דקבוץ מו"ת דחכמה דכתר דז"א, להוד דז"א דניקוד הנז' ואהי"ה דקבוץ מג"ר דהוד דאו"פ דפנים דחכמה דכתר, וליתנו בנשיקה לפיה דנוק'

**אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה**

לג' כלי הוד דז"א

אֲדֹנָי

אֶצְבְּאוּ צְבָאוֹת

אוֹת

או"פ ואו"מ להוד דנוק'

**אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה**

לג' כלי הוד דנוק'

אֱלֹהִים

א, אל, אלה, אלהי, אלהים

במוכץ

פְּנִימִיּוֹת דְּחִיצוֹנִיּוֹת

יכוין להמשיך הארה מפרק אמצעי דנצח ז"א דפנימיות דחיצוניות, לחסד דנוק'

מִקְבִּץ גי' יוד הי ויו הי, יוד הי ואו הי, יוד הא ואו הא, יוד הה וו הה גי' רל"ב,

[יכוין שע"י שמות אלו יעלו כל הניצוצות שירדו לקלי']

ועם ד' שמות כוללים עולים רל"ו כמנין גדול אדוננו ורב כח^(ו)

נְדָחִי גי' ע"ב יוד הי ויו הי **עָמוּ יִשְׂרָאֵל:**

להעלות פנימיות (שהוא חיצוניות) דת"י דנה"י דכללות האצילות,

להלביש פנימיות עצמם שעלה כבר והלביש לחיצוניות דת"י דהג"ת דכללות האצילות.

הַשִּׁיבָה שְׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה ר"ת ש"כ"ה דינים זכרים שביסודה

וימתיקם בהוי"ה הרמוזה בר"ת **וְיִוָּעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה** ר"ת בגי' יהוה, וְהִסֵּר

מִמֶּנּוּ יָגוֹן (סמאל) **וְאֲנַחָה** (לילית), **וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה**

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ הַבּוֹנֵה **לְבַיְתְּךָ, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים** הוא הרחמים כדי להמתיק

ברחמים את דיני צדק ומשפט **בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט.**

○ הי"ן: עיין פאת השד"ה עמוד שמ"ח. ומקורו בפע"ח [דף נ"א ע"ב] משם מהרח"ו. ועיין עוד פת"ע [דף מ"ב סוף ע"ב] אות ג'.

[צדקה]

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ וְיִשְׁבְּחוּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה

פנימיות דפנימיות

להמשיך יסוד דאז"פ דפנים דחכמה דכתר, ליסוד דז"א דניקוד הנז'

אֱהִי־יְהוָה אֱהִי־יְהוָה אֱהִי־יְהוָה אֱהִי־יְהוָה
יְהוָה־יְהוָה יְהוָה־יְהוָה יְהוָה־יְהוָה יְהוָה־יְהוָה

לג' כלי יסוד דז"א

יְהוָה־יְהוָה

**שִׁינְךָ, שִׁינְךָ דַלְתְּךָ, שִׁינְךָ דַלְתְּךָ יוֹד
שִׁינְךָ דַלְתְּךָ יוֹד**

להמשיך אור מהוי"ה ואהי"ה דשורק מז"ת וג"ר דיסוד דאז"פ דחכמה דכתר דז"א.

וליתנו בנשיקה לפיה דנוק' דניקוד הנז'

או"פ ואז"מ ליסוד דנוק'

אֱהִי־יְהוָה אֱהִי־יְהוָה אֱהִי־יְהוָה אֱהִי־יְהוָה
יְהוָה־יְהוָה יְהוָה־יְהוָה יְהוָה־יְהוָה יְהוָה־יְהוָה

לג' כלי יסוד דנוק'

שִׁינְךָ דַלְתְּךָ יוֹד

שְׂדֵי

שֵׁ, שְׂדֵי, שְׂדֵי

פנימיות דחיצוניות

יכוין להמשיך הארה מפרק אמצעי דהוד דז"א דפנימיות דחיצוניות דז"א, לגבורה דנוק'

מֶלֶךְ אֱלֹהִים מִמְתִּיק דֵּינֵי צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

להעלות פנימיות [וחיצ'] הכתר עליון דכללות האצ"י שהוא השורש ד' מוחין דחב"ד דכללות

האצילות, להלביש [פנימיות עצמו שעלה כבר והלביש] לחיצוניות תפארת דעקודים.

לְמִינִים וְלַמַּלְשֵׁינִים אֵל תִּהְיֶה תִּקְוָה שלא תהיה אחיזה לקלי'

אפילו ביצירה ועשיה שהיא תיק ונרתק לו"ה, **וְכָל־הַיְדֹדִים כְּרָגַעַי אֲבָדוּ,**

וְכָל־אוֹיְבָיִךָ (ס"מ) וְכָל־שׂוֹנְאֵיֶיךָ (לילי"ת) מִהָרָה יִפְרָתוּ,

וּמַלְכוּת הָרָשָׁעִים מִהָרָה תִּעָקֵר וְתִשָּׁבַר וְתִכָּלֵם וְתִכָּנְעֵם

בְּמִהָרָה בְּיָמֵינוּ.

[צדקה:]

להמשיך או"פ מז"ת דפ"ב דיסוד דז"א שהוא תפארת דנה"י,
ואו"מ מג"ר, הוי"ה ואהי"ה בשורק, לי"ס דתפארת דנוק'

או"פ ואו"מ דפ"ב דיסוד דז"א

אוהויהו אוהויהו

יוהויהו יוהויהו

פרק אמצעי דיסוד דז"א

שייך, שייך דלת, שייך דלת יוד

ג' כלי תפארת דנוק'

אלף למד הי יוד מם

צבאות

השתפא

להמשיך או"פ ואו"מ מז"ת ומג"ר דפ"ג דיסוד דז"א, ליסוד דנוק'

או"פ ואו"מ דפ"ג דיסוד דז"א

אוהויהו אוהויהו

יוהויהו יוהויהו

פרק תחתון דיסוד דז"א

שייך דלת יוד

ג' כלי יסוד דנוק'

שייך דלת יוד

שדי

ש, שד, שדי

פנימיות דחיצוניות

להמשיך הארה מפ"ת דנצח ז"א דפנימיות דחיצוניות, לנצח דנוק'

משען ומבטח לצדיקים:

להמשיך או"פ ואו"מ מז"ת וג"ר דפ"ת
[צו.] דהוד דז"א, להוד דנוק'

אֱהִיָּה
יְהוָה

פ"ג דהוד דז"א

אוֹת

ג' כלי הוד דנוק'

אֱלֹהִים

א, אל, אלה, אלהי, אלהים

במוֹכֵן

להמשיך או"פ ואו"מ מז"ת וג"ר דפ"ב
דהוד דז"א, לגבורה דנוק'

אֱהִיָּה
יְהוָה

פ"ב דהוד דז"א

אֶצְבְּאוּ צְבָאוֹת

ג' כלי גבורה דנוק'

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֶכְדָּשֶׁם

פנימיות דחיצוניות

להמשיך הארה מפ"ת דהוד דז"א דפנימיות דחיצוניות, להוד דנוק'

בוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

בט"ב מסיימים הברכה: מְבַרְכֵם צִיּוֹן בְּבִינֵי יְרוּשָׁלַיִם:

להעלות פנימיות [וחיצוניות] חח"ן דמלכות דכללות האצילות, להלביש חיצוניות
חח"ן דנה"י דכללות האצילות העומדים עתה במקום [חיצ'] חג"ת דכללות האצילות.

אֶת צְבִמְזוֹ גי' **יֵאֱהוּיָהּ יֵאֱהוּנָה** יְהוּד עֲבָדְךָ מִהֲרָה
תְּצַמְיֵנּוּ, וְקָרְנֵוּ תְרוּם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינֵנוּ
[וְצַפִּינֵנוּ] כָּל־הַיּוֹם. יכוין לצפות לישועה בַּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יֵאֱהוּנָה
אָדוֹן הַכֹּס
הֵיחַ תְּהֵי וַיְחִי

פנימיות דפנימיות

להמשיך או"פ ואו"מ מז"ת ומג"ר דפ"ע דנצח דז"א, להכמה דנוק'

אֱהִיָּה
יְהוָה

פרק עליון דנצח דז"א

יְהוָה

ג' כלי חכמה דנוק'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

להמשיך או"פ ואו"מ מז"ת וג"ר דפ"ת
דנצח דז"א, לנצח דנוק'

אֱהִיָּה

יְהוָה

פ"ג דנצח דז"א

צַבִּי

ג' כלי נצח דנוק'

אֵל

א, אֵל

בַּם

להמשיך או"פ ואו"מ מז"ת וג"ר דפ"ב
דנצח דז"א, לחסד דנוק' [צ"ז:]

אֱהִיָּה

יְהוָה

פ"ב דנצח דז"א

צַבִּי צַבִּי

ג' כלי חסד דנוק'

אֵלֶּף לַמִּד

אֵלֶּף, אֵלֶּף לַמִּד

אֵלֶּף

פנימיות דחיצוניות

להמשיך הארה מפ"ת דיסוד דז"א דפנימיות דחיצוניות, ליסוד דנוק'

מִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

להעלות פנימיות (שהוא חיצוניות) חח"ן בג"ה דת"י דחב"ד דכללות הבריאה עתיק ונוק' וא"א ונוק', להלביש פנימיות עצמם שעלה כבר והלביש לחיצוניות חח"ן בג"ה דת"י (דמלכות) [דנהי"ם¹] דכללות האצילות.

שִׁמְעֵ קוֹלֵנוּ יְיָ הֵן וְ הֵן אֱהִיָּהּ (דעת פנימי דנוק')
אֱלֹהֵינוּ אֲבָג יתָ, אָב הַרְזָמָן [זוּס וְ] רִזָּם עֲלֵינוּ קִרְעֵ שִׁטָּן,
וְקִבֵּל בְּרִזָּמִים וּבְרִצָּוֶן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ נִגְד יִכַּשׁ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
תְּפִלוֹת וְתַזְנוּנִים אֶתְהָ בִטֵר צִתָּג.

אֶרֶר אֶתְּ אֶחָד רֹאשׁ אֶחָדוֹתוֹ רֹאשׁ יְהוּד תְּמוֹרְתוֹ אֶחָד:

תפילה החיד"א (ביום שיש בו תחנון. הבוחר יבחר תפלת וידוי אחת, מתוך הג' שהבאנו כאן):
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִשְׁת פְּנִים בְּחִרְפָּה וּבְלִמָּה. שְׁחַטָּאנוּ עֵינֵינוּ וּפְשַׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ. וְעִבְרָנוּ עַל
מִצְוֹת דְּאוֹרֵייתָא וְדִרְבָּנָן. וְהִרְע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂינוּ. וְהִרִי אֲנוּ מִתְחַרְטִים חֲרָטָה נְמוֹרָה, וְאֲנַחְנוּ
רוֹצִים בְּלֵב שְׁלֵם לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה. וְיִהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱהִיָּהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. שְׁתַּזְכְּנוּ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה. וְתִמְחֹל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ
וּפְשַׁעֵינוּ. וְתִמְלֵא כָּל הַשְּׂמֹת שְׁפָנֵמֵנוּ בְּהֵם. וְתוֹצִיא לְאוֹר כָּל נִיּוֹצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת אֲשֶׁר
נִתְּפָרוּ עַל יְדֵינוּ. וְיִשׁוּב תְּכַל לְאִיתָנוּ הַרְאֵנוּ. וְתַזְכְּנוּ לְקִיּוּם כָּל מִצְוֹתֶיךָ. וְלַעֲסוֹק בְּתוֹרָה
לְשִׁמְהָ. וְתַצִּילֵנוּ מִצַּר הָרָע. וְתִפְרָקֵנוּ מִפְּרָסָה טוֹבָה בְּהִתְרַ וְנִחַת וְרִיחַ לְעַבְדֶּיךָ. בְּנִכּוֹת
שְׁמֶךָ הַקְּדוּשׁ הַמְּמוּנָה עַל תְּפִלָּתֵנוּ (דִּיקְרָנוּסָא גִימְטְרִיא חַת"ך עִם ג' אוֹתוֹת).

1. הי"ן: עיין פאת השד"ה דף רמ"ח ע"ב.

פִּוּתוֹ¹
 גי' שע"ה, מ"ה, ס"ה (למתק ז"ן מהדינים)
 יוֹד הִי וְיוֹ הִי יוֹד הִי וְיוֹ הִי
 ח' חיוורתִי ח' חיוורתִי
 אֶלֶף לְמוֹד אֶלֶף לְמוֹד
 ש"ע ש"ע
 לז"א (מ"ה) לז"א (מ"ה)
 אד"נִי ולנוק' (ס"ה)

פִּוּתוֹ אֶת יְדֵךְ שני יו"דין. ר"ת פא"י
 גי' ב' השמות **אֶהְדוֹנָהּ** חיבור ז"ן [והמשכה לנוק']
 מחכמה דז"א ע"י ו"ק ליסוד דנוק'

ס"ת **זֶתֶךְ**. יכוין להמשיך שפע ומוזון מחכמה דז"א, לנוק'², לחכמה דלאה³
 יוֹד הִי וְיוֹ הִי יוֹד וְיוֹ דִלֶת. הִי יוֹד. וְיוֹ יוֹד וְיוֹ. הִי יוֹד
 ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך 400 = 10 x ' x 4

ס"ת **זֶתֶךְ**, באתב"ש סא"ל, גי' **אֶהְדוֹנָהּ**

וּמְשַׁבֵּיעַ בגמ' **זֶתֶךְ**

להמשיך שפע ומוזון מחכמה דז"א, לשם חת"ך דיעקב ורחל⁴
 יוֹד הִי וְיוֹ הִי יוֹד וְיוֹ דִלֶת. הִי יוֹד. וְיוֹ יוֹד וְיוֹ. הִי יוֹד
 ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך 400 = 10 x ' x 4

[יכוין ר"ת רח"ל] **לְכָל-זֵי רָצוֹן**: רצו"ן בגי' קפ"ד קס"א (ע"ה)

יוֹד, יוֹד הִי, יוֹד הִי וְיוֹ, יוֹד הִי וְיוֹ הִי יסוד דאבא (קפ"ד)
 אֶלֶף הִי יוֹד הִי יסוד דאימא (קס"א)

רַחֵל להמתיק רחל (גי' ב"פ דמע"ה)
מִן צִפּוֹר להמתיק ב' דמעין (מעכבים פרנסה)
דִּין דִּין דִּין דִּין הרמוזה בר"ת (פ"ר)
 (ש"ך)

גם יכוין להמשיך מהרצון הנז' שפע ומוזון וברכה רבה לכל העולמות

תפילה להמתקת הדינים - עפ"י השומר אמונים:

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁזֶה הַצֵּעַר וְהַיְסוּרִים שֶׁבָּא לִי, הוּא בְּהַשְׁגָּחַת פְּרָטִית מֵעַם
 ה' יִתְפָּרֵךְ, וְהִנְנִי מְקַבֵּל עָלַי בְּאַהֲבָה. וְכָל זֶה בָּא לִי מִסְבוֹת עֲוֹנוֹתַי הַרְבִּים, וְצָדִיק אֶתָּה
 ה' עַל כָּל הַבָּא עָלַי, כִּי אֶמֶת עֲשִׂיתָ וְאֲנִי הִרְשַׁעְתִּי. וְיְהִי רָצוֹן שְׁיִהְיוּ אֱלֹהֵי הַיְסוּרִים לְכַפֵּרָה
 עַל עֲוֹנוֹתַי הַרְבִּים. וְהִנֵּה מֵצַד הַדִּין הִיִּיתִי צָרִיךְ לְפָרֵט וּלְשׁוֹב וּלְהַתְנוּדוֹת עַל הַחֲטָא וְהַעֲוֹן
 שֶׁבְּסִבְתָּם בָּאוּ לִי אֱלֹהֵי הַיְסוּרִים, אֲבָל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאִין אֶתִּי יוֹדֵעַ עַד מָה. וְלָכֵן יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ אֱבִי שְׁבַשְׂמִים, שֶׁתִּמְחַק וְתִשְׁרַשׁ הַחֲטָא וְהַעֲוֹן וְתִפְשַׁע שְׁגָרְמוּ לִי אֱלֹהֵי הַיְסוּרִים,
 וְיִתְמַתְקוּ כָּל הַדִּינִים מֵעָלַי וּמֵעַל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְיִתְהַפְּכוּ כָּל הַצִּירוּפִים לְמוֹכָה, וְיִמְשְׁךְ
 חֲסָדִים טוֹבִים וּמְגוּלִים לָנוּ וּלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם, אָמֵן בְּנִי יְהִי רָצוֹן.

1. כאן הבקשה בפועל לפרנסה (עת רצון, לאחר וידוי, הצהרת בטחון בה' - זוהר בשלח דף ס"ב ע"ב).
2. היי"ן: פאת השד"ה דף שמו"ח ע"ב.
3. היי"ן: סידור הר"מ.
4. היי"ן: פאת השד"ה דף שמו"ח ע"ב.

להמשיך מן פה דא"א הבל הנז' להקיף כל כללות ז"א ולרמ"ח איברי הנשמה הנ"ל

מִלֵּה רַב־טוֹבֶרְךָ אֲשֶׁר ר"ת גי' נ"ר

גי' נ"ר {
יֵאֱהוֹיָהּ
יֵאֱהוֹהִים
יֵאֱהוֹנָה

ר"ת גי' ק"ך צירופי אלה"ם צִפְנֹת לִירְאִיךָ

ר"ת גי' יֵאֱהוֹהִים (יב"ק) פְּעֻלַּת לְחֻסִּים בְּךָ

ר"ת גי' ב"ן יוֹד הֵה וו הֵה נִגְדַּד בְּנִי

גי' מ"ה יוֹד הֵה וו הֵה אָדָם:

¹ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱהוֹנָה יֵאֱהוֹנָה
אֲדוֹן הַכֹּל
יְהִי חוֹה וְיִהְיֶה

[צ"ט]

להמשיך הארה ממוחזן דאימא שבתפארת דז"א, לז"ס דכתר דנוק' דאו"פ דפנים (מפרק לספירה).

אֱהוֹה
יְהוֹה

ב"ש תפארת דז"א

יֵה יְהוֹ יְהוֹה

יְהוֹה

ג' כלי כתר דנוק'

יְהוֹה יְהוֹה וו הֵה וו הֵה
יְהוֹה יְהוֹה וו הֵה וו הֵה
יְהוֹה יְהוֹה וו הֵה וו הֵה

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה שְׁקוֹצִית:

² תְּפִלָּה בֵּא"ת ב"ש אֲוֹכֶץ (הניקוד מר"ת הפסוק: תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲטוּף)

גי' יוֹד הֵה וו הֵה אֲדָנִי (117)

וניקודה ע"ה גי' יוֹד הֵה וו הֵה

וגם יכוין אֲוֹכֶץ (הניקוד מר"ת הפסוק: וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפּוֹךְ שִׁיחוֹ)

גי' יוֹד הֵה וו הֵה יוֹד הֵה וו הֵה (117)

1. עיין שעה"כ דף ל"ז ע"א, בענין הניקוד.

2. עם תוספות עפ"י סידור היר"א ח"א עמוד 695.

בין המצרים: יכוין כי אותיות רצה הם צרה שהוא אלהים דההין, ויחבר עמו אדני יעלו גי' שי"ן. ויכוין להמתיקם בג' שמות שכיון בהם בג' ברכות ראשונות שגם הם גי' שי"ן.
טדהד כוזו מצפץ אלף למד הה יוד מם אדני
 ועי"ז יתהפכו אותיות צרה לרחמים ויהיו רצה

רצה גי' אלף למד הה יוד מם יהוה אלהינו בלעמך ישראל ולתפלתם שיעה. והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חודש אומרים "יעלה ויבוא", ואם לא אמרו מחזירין אותו חוץ מערבית של ליל ראש חודש

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו. וזכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה וטובה. לחן לחסד ורחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום:

בראש חודש: ראש

ר	גי' ריבוע אלהים	א, אל, אלה, אלהי, אלהים
א	אלהים פשוט	אלהים
ש	גי' אלהים דיודין	אלף למד הי יוד מם
חדש		גי' קס"א וקנ"א אלף הי יוד הי אלף הה יוד הה
שי"ן דלת יוד		גי' ראש חדש ע"ה.

הנה רחום בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר שועה ורחמים. חוס וחסנו וחמול ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

[צ"ט:]

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּזְפֵּץ בָּנוּ וְתַרְצֵנוּ וְתַחַיֵּנֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונה} _{אדון הכל} _{חיה חיה ויהיה} בָּם

[ק.]

א להמשיך הארה מחח"ן דנצח דאו"פ (או"א) דפנים דתבונה המלוכש בפ"א דנצח דז"א שיעלה לחסד דז"א, ומהמוחין והנרנח"י שבנצח הנז' לתרין פרקין תתאין דנצח דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה ג'ר דנצח דז"א

יְהוָה יְהוָה ז"ת דנצח דז"א

ג' כלי נצח דז"א

יְהוָה

צַב צַב צַב

צַב

א. (עיין באתי לגני ח"א דף צ"ט ע"ב, אות י"א. כוונה זו שייכת לפנימויות דחיצוניות, מפרשים אחרים סוברים

שה שייך לפנימויות דפנימויות, כשיטת רוב הסידורים. לכן שמנו במסגרת.)

עיין בנה"ש דל"ו ע"ג וז"ל: ונלע"ד להבין במה שנתבאר בשער מיעוט הירח כי אחר החרבן בית ראשון לא נתפשטו נה"י דאימא רק עד הנה"י דז"א הראשונים שעלו לחג"ת. נמצא שצריך לכון בשלש ברכות אלו להמשיך הארה מנה"י דאימא שבנה"י הראשונים דז"א שעלו לחג"ת, להמשיך הארה הנז', לנה"י שלו האחרונים, ומשם לחב"ד עכ"ל. תחילה צ"ל ז"ש כי אחר החרבן בית ראשון וכו' אמור מעתה אינו אלא בית שני, וא"כ איך כתב מו"ר הרש"ש ז"ל כי אחר החרבן בית ראשון נמצא וכו'. אמנם יובן זה ממ"ש הרב ז"ל בשער ל"ו פ"ד וז"ל: אמנם הזווג הג' שהוא זווג פב"פ מהחזה ולמטה, זה לא היה וכו' רק בזמן בית שני, והוא אשר אנו עושים עתה ע"י תפלתנו בימי החול, אחר החרבן עכ"ל. א"כ נמצינו למדין כי בעת התפלה הוא בזמן בנין בית שני. אמור מעתה כי מו"ר הרש"ש ז"ל מדבר כאן בזמן התפלה שהוא דוגמת בנין בית שני דוקא ולא בית ראשון. ולכן מטעם האמור נקט בדברי אחר חרבן בית ראשון וכו' נמצא וכו'. אמנם זה נשאר לנו להבין מ"ש כי אחר החרבן לא נתפשטו נה"י דאימא רק עד הנה"י דז"א הראשונים (שעלו לחג"ת), וזה אינו מבואר מן הסידור שהרי לעיל בכוונת העמידה במלת הגדול כתוב וז"ל: יכוין לדחות חסד דמוחין דאימא (ר"ל שהוא פרק אמצעי דנצח דאימא) לחסד דז"א, ונצח (ר"ל שהוא פרק תחתון דנצח דאימא) לנצח דז"א עכ"ל. וכעד"ז במלת הגבור והנורא שהם בספירות גבורה והוד ותפארת ויסוד דז"א, וכן גם כן בכריעות שניות וזקפות שניות של העמידה דחו"ב וחו"ג דכתר, לא מבואר שם בדחיות ההם של הנה"י דאימא תוך נה"י דז"א אם הם בנה"י הראשונים דז"א או ג"כ מתפשטים בנה"י האחרונים. אמנם מעתה כפי דברי רבינו הרש"ש ז"ל, נמצא שצריך לכון כי הנה"י ההם ר"ל נה"י דז"א הראשונים (שעלו לחג"ת) ולא האחרונים (החדשים). אבל ז"ש בקצת סידורים בכוונת הגדול וז"ל: יכוין לעלות פרק עליון דנצח דז"א עם פרק תחתון דחסד דז"א לחברם עם פרק אמצעי דנצח דאימא, ועי"כ נעשה ספירת חסד דז"א מג' פרקין, וכן יכוין לעלות ב' פרקין תחתונים דנצח דז"א, לחברם עם פרק תחתון דנצח דאימא, ועי"כ נעשה ספירת הנצח דז"א מג' פרקין עכ"ל. וכן גם כן כתוב כל התחלקות הפרקין דכל הי"ס דז"א כ"ז צ"ל כי איך יוכשר בדברי מו"ר הרש"ש ז"ל. ואני הצעיר לא זכיתי להבין

ולהמשיך הארה הנז' לחח"ן דאו"פ (או"א) דפנים דניקוד הנז' דנוק'

אָהִיָּה אָהִיָּה או"מ

יְהוָה יְהוָה או"פ

ג' כלי חכמה דנוק'

יְהוָה יְהוָה וְאֵל וְיֵהוּוּ
יְהוָה יְהוָה וְיֵהוּוּ וְיֵהוּוּ וְיֵהוּוּ
יְהוָה יְהוָה וְיֵהוּוּ וְיֵהוּוּ

ג' כלי חסד דנוק'

אֵלֶּף לְמִדָּה
אֵלֶּף, אֵלֶּף לְמִדָּה
אֵלֶּף

ג' כלי נצח דנוק'

אֵל
אֵל, אֵל
בָּם

הַמִּזְוֵיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

המשך (מהעמוד הקודם) פשר הכוונה הזאת, לידע מה יעשה ישראל, אם אמור יאמר כי שב ואל תעשה עדיף, והוא זה שלא לכון בהתחלקות הפרקין הנז' כלל (ולכן סידרתי ההתחלקות הפרקין ההם דכל הי"ס דז"א למטה, מטעם האמור ועוד מכמה טעמים ואין כאן מקום ביאורם) או חיובא רמיא וצ"ע. שו"ר מ"ש הרב תורת חכם בדף מ"א ע"א בד"ה ומעתה יעוויש"ב. ועוד לאלוה מילין אבל אין להאריך במקום שאמרו לקצר ולא נצרכה רק אלא לעורר את המעיין. וא"ש את"מ. יא"ה

עוד באותו ענין של הארה מנה"י דאימא (שבנה"י דז"א), דרך נה"י דז"א, לנוק'. ע"י שעה"כ דרוש ו', דף ל"ז ע"א, ד"ה רצה, וכן בתחילת הדרוש, דף ל"ו ע"א. ע"ח ח"ב דף נ"ז אע"א (שורה 12). שע"ר ח"ב, ש' קמ"ט, ש' ק"ן. סידור ח"ב דף צ"ט ע"ב, שיטת ההגדלה לפי 2-2-2, לעומת שעה"כ, שם מדובר באופן כללי (נה"י חדשים).

כפי שמבואר מע"ח, ומההגהה כאן עפ"י הרש"ש, ביום חול אחר החורבן הראשון, נה"י דאימא מתלבש בז"א רק עד החג"ת שלו. לכן עושים כאן הארה לפ"ע דנה"י דז"א (שנעשה חג"ת דז"א, עפ"י שעה"כ), ומשם ממשיכים הארה לנה"י החדשים של ז"א (בגובה נה"י), ומשם לנוק'. לעומת זאת בשבת, נה"י דאימא מגיע עד סיום קומת ז"א (שהרי אין דין חורבן בשבת), בנה"י החדשים דז"א, ואז צריך רק הארה מנה"י דאימא, לנה"י החדשים דז"א, ומשם לנוק'. כך שיטת השד"ה, למרות שלא כל הסידורים עשו כך, ויש לדלג על שלב ההמשכה לנה"י הראשונים (שעלו לחג"ת). ושוב, יש להדגיש שהרש"ש לא סידר כפשט שעה"כ (נה"י ראשונים עלו לחג"ת ועשינו נה"י חדשים), אלא לפי הגדלת הפירקין (2-2-2).

להמשיך הארת המוחין דו"ק הנו' דאחור דאחור, ודאחור דפנים, דחסדים דדעת [קא].
דכתר, [ל'חב"ד חג"ת דחסדים דדעת דכתר, דנה"י דבינה ד]רחל, שהיא ה' אחרונה
דהוי"ה (שורש הב') דניקוד הנו'

ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דחסדים דדעת דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הא דקמ"ג

יוד הא דקמ"ג

יוד הא דקמ"ג

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבכריאה]

ולהעלותה (נוק' שבכריאה, דאחור דאחור ואחור דפנים דחסדים דדעת דכתר) עד כנגד היסוד
דז"א דאצ"ל דניקוד הנו'

לחבר יה ד[צלמי ה]מוחין עם זה תו"מ (ת"ת ומל' - זו"ן - כלים)
יְהוָה

שְׂאֵתָה הוּא

ו' להמשיך ו' דהוי"ה ולהעלות ו' דאהי"ה.

להמשיך חב"ד דאח' (תבונה) דאח' (אח'), ודאח' (תבונה) דפנים (פנים), דחסדים דדעת
דכתר, [דנה"י] [תב'] [דישסו"ת], עם ג"ר דצלמי המו' אל"ף ה"א דקמ"ג, לחב"ד דז"א דני' הנו'
חב"ד דאחור דאחור ואחור דפנים דחסדים דדעת דכתר, לחב"ד דז"א

לגבי ה'
(כריעת הראש)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אלף הא דקמ"ג

אלף הא דקמ"ג

אלף הא דקמ"ג

לג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
אֱהִיָּה

לג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

לג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יהו יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות החג"ת דאח' דאח' ואח' דפנים דחסדים דדעת דכתר, דנה"י דבינה דז"א, לחג"ת

[קא:]

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הא דקמ"ג

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יוד הא דקמ"ג

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הא דקמ"ג

לג' כלי גבורה דז"א

יָהּ

אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מס

יְהוָה

לג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דחסדים דדעת דכתר, דנה"י דבינה דז"א, לנה"י

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הא דקמ"ג

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יוד הא דקמ"ג

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הא דקמ"ג

לג' כלי חוד דז"א

אָזְנִי

א צבאו צבאות

אורת

לג' כלי יסוד דז"א

יְאֵהֲדוֹנָהּ

שִׁין, שִׁין דלת, שִׁין דלת יוד

שִׁין דלת יוד

לג' כלי נצח דז"א

יְהוָה

צָבָב צָבָב

צָבָב

לחבר א"ה ד[צלמי ה]מוחין עם י"ה חו"ב (דז"א-כלים)

אֱהִיָּה

[קב.]

להמשיך הארת המוחין [דחב"ד דאחור דאחור ואחור דפנים דחסדים דדעת דכתר], לחב"ד [דני' הנז' דחס' דדעת דכתר, דנה"י דבינה] דרחל, [שהיא ה' אחרונה (שורש הב')] (א)

אחור דאחור ואחור דפנים דחסדים דדעת דכתר לחב"ד דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אלף הא דקמ"ג

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אלף הא דקמ"ג

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אלף הא דקמ"ג

חב"ד דנוק'

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת, והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז', ועיין לעיל דנ"ח ע"א אות א' (לפי סידור המודפס). ולכן הוספנו את הכוונות האלו.

ולדחות החג"ת דאחור דאחור ואחור דפנים דחס' דדעת דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

אהיה אהיה	אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	יהוה יהוה	יהוה יהוה

יוד הא דקמ"ג

יוד הא דקמ"ג

יוד הא דקמ"ג

חג"ת דנוק'

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דחסדים דדעת דכתר, דנה"י דבינה דנוק', הנה"י

אהיה אהיה	אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	אהיה אהיה	אהיה אהיה

יוד הא דקמ"ג

יוד הא דקמ"ג

יוד הא דקמ"ג

נה"י דנוק'

[המושכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלותה [המלכיות דחח"ן בג"ה (דנוק' שעלתה מהבריאה)] כנגד [אחורי] נו"ה [דחסדים דדעת] דז"א דאצי' דני' הנו'

יין ואדניי

להעלות ד' דאדניי לחברה עם ו דהוי"ה.

להמשיך ו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דחסדים דדעת דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] (יש"ס) [דישסו"ת], עם [ו"ק ד] צלמו המוחין שהם וא"ו ה"א דמ"ה], עם הנרנח"י, לחב"ד חג"ת דז"א דאצילות דניקוד הנו' [

ו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים דחסדים דדעת דכתר, לחב"ד דז"א

אהיה אהיה	אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	יהוה יהוה	יהוה יהוה

יוד הא דמ"ה

יוד הא דמ"ה

יוד הא דמ"ה

יוד הא דמ"ה

יוד הא דמ"ה

יוד הא דמ"ה

לג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
אז"ו

לג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

לג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יהו יהוה
יוד הא ואו הא

[קב:]

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דחסדים דדעת דכתר, לחג"ת דז"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהויהוה אהויהוה
יהויהוה יהויהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

ואו הא דמ"ה

ואו הא דמ"ה

ואו הא דמ"ה

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

לג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
יה יהו יהוה
יהוה

לג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יהוה

1 לגבי ה' (זקופת הגוף)

להמשיך הארת המוחין דז"ק דפנים דאחור ופנים דפנים [דחסדים דדעת דכתר] דני' הנו', לחב"ד חג"ת [דפנים דאחור ופנים דפנים דחסדים דדעת דכתר, דנה"י דבינה] דרחל דני' הנו', [שהיא ה' אחרונה (שורש הב')] [דני' הנו']

ו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים דחסדים דדעת דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהויהוה אהויהוה
יהויהוה יהויהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

ואו הא דמ"ה

ואו הא דמ"ה

ואו הא דמ"ה

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבכריאה]

להעלות [מלכויות דיעקב ורחל דפנים דאחור ופנים דפנים דחסדים דדעת דכתר, לאצילות] (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), [מל'] דדת"י שבה בדת"י דשו' פר' כנגד יסוד דז"א דאצ"י דני' הנו'

גם יכוין להעלות [מל'] דז"ק דכתר דאח' דאח' דפני' דיעו"ר, בו"ק דכתר דשורשי פרצופה, העומדים כנגד ב"ש ת"ת דת"ת דז"א [דאצ"י] דניקוד הנו'

לחבר ואו הא דמ"ה (צלמים) דזקיפה א' עם יוד הא דקמ"ג (צלמים) דכריעה א'

(כריעה א') (זקיפה א')

יוד הא ואו הא

זקיפה ב' יו להעלות י דאהי"ה ולחברה עם ו דהוי"ה. [קג.]

להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דחסדים דדעת דכתר, [דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), דנה"י] (יש"ס) [דישסו"ת], עם [ג"ר ד] צלמי המוחין שהם יו"ד ה"א דמ"ה, לחב"ד דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

חב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דחסדים דדעת דכתר, לחב"ד דז"א י לגבילי (זקיפת הראש)

אהיה אהיה יהוה יהוה יו"ד הא דמ"ה	אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה יו"ד הא דמ"ה	אהיה אהיה יהוה יהוה יו"ד הא דמ"ה
--	--	--

לג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא אלף והא יוד והא או"י	לג' כלי דעת דז"א יו"ד הי ויו"ד הי יו"ד הי ואו הי יו"ד הה וו הה	לג' כלי חכמה דז"א יו"ד הי ואו הא י יה יהו יהוה יו"ד הא ואו הא
---	---	--

ולדחות החג"ת דפנים דאחור ופנים דפנים דחסדים דדעת דכתר, לחג"ת דז"א

אהיה אהיה יהוה יהוה ואו הא דמ"ה	אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה ואו הא דמ"ה	אהיה אהיה יהוה יהוה ואו הא דמ"ה
---------------------------------------	---	---------------------------------------

לג' כלי גבורה דז"א יה אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם יהוה	לג' כלי ת"ת דז"א יו"ד הא ואו הא י יה יהו יהוה יהוה	לג' כלי חסד דז"א א, אל, אלו, אלוה אלוה אלף למד
--	---	---

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דחסדים דדעת דכתר, לנה"י דז"א [קג:]

אהיה אהיה יהוה יהוה ואו הא דמ"ה	אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה ואו הא דמ"ה	אהיה אהיה יהוה יהוה ואו הא דמ"ה
---------------------------------------	---	---------------------------------------

לג' כלי חוד דז"א אזני א צבאו צבאות אורת	לג' כלי יסוד דז"א יאהדוניהי שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד	לג' כלי נצח דז"א יהוה צ צב צבא צבא
--	---	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דחסדים דדעת דכתר, לחב"ד דניקוד הנו' דחסדים דדעת דכתר, דנה"י דבינה דרחל, [שהיא ה' אחרונה (שורש הב')] (ס)

חב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דחסדים דדעת דכתר, לחב"ד דנוק'

אהיה אהיה	אהיה אהיה אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה
יוד הא דמ"ה	יוד הא דמ"ה	יוד הא דמ"ה

חב"ד דנוק'

ולדחות החג"ת דפנים דאחור ופנים דפנים דחסדים דדעת דכתר, לחג"ת דנוק'

אהיה אהיה	אהיה אהיה אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה
ואו הא דמ"ה	ואו הא דמ"ה	ואו הא דמ"ה

חג"ת דנוק'

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דחסדים דדעת דכתר, לנה"י דנוק'

אהיה אהיה	אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה
ואו הא דמ"ה	ואו הא דמ"ה	ואו הא דמ"ה

נה"י דנוק'

[המושכת השפע לנוק' שעלתה]

ולהעלות מלכיות דחח"ן בג"ה [דפנים דאחור ופנים דפנים דחסדים דדעת דכתר] שלה [דנה"י דבינה דרחל שעלתה מהבריאה], (ביר"א ליתא:), ולחבר, בחח"ן בג"ה דשורשי פר' שהם כנגד נו"ה [דפנים דאחור ופנים דפנים דז"א דאצי'].

וגם [להעלות] מל' די"ס דכתר [דפנים דאחור ופנים דפנים, דנה"י דבינה] דיעו"ר דני' הנו', (ביר"א ליתא:), ולחברם (ק), כנגד שני שלישי ת"ת דז"א [דאצי'] דניקוד הנו'.

וגם להעלות ג"ר דכתר דאחור דפנים ודאחור דאחור דיעו"ר, (ביר"א ליתא:), ולחברם, בג"ר דכתר דשורשי פרצופה, שהם כנגד שלישי עליון דת"ת דז"א דאצי' דניקוד הנו'.

לחבר יוד הא דמ"ה (צלמים) דקיפה ב' עם אלף הא דקמ"ג (צלמים) דכריעה ב'

(כריעה ב') (זקיפה ב')
אלף הא יוד הא

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת, והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנו', ועיין לעיל דנ"ח ע"א אות א' (לפי סידור המודפס). ולכן הוספנו את הכוונות האלו.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוֹרְנוּ צוֹר זַיִינוּ וּמִגְן [קד.]
 יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא, לְדֹר וָדֹר נוֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל זַיִינוּ
 הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נְסִיף שְׂבָכָל
 יוֹם עֲמָנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת, עָרַב וּבָקֵר
 וְצָהָרִים, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רִזְמוֹתֶיךָ, הַמְּרִיזֵם כִּי לֹא תָמוּ זִסְדֶּיךָ
 ה"ח להתפשט עד הוד, אלא עדיין חוזרים להתקבץ ביסוד, כִּי מֵעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ:

לחנוכה ובפורים אומרים כאן "ועל הניסים". ואם לא אמרו ונזכר לפני שאמר
 ברוך אתה ה' חוזר. ואם אמר ה' אינו חוזר:

לחנוכה

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת
 וְעַל הַנְּחִמּוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

בַּיָּמִים מִתְתִּיב בֶּן יוֹחָנָן כִּהֵן גָּדוֹל זַשְׁמוֹנָא וּבָנָיו פְּשַׁעְמֻדָּה מַלְכוּת
 יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחֵם תּוֹרָתְךָ וְלַהֲעַבְרָם מִזִּנְיָ
 רְצוֹנָה, וְאַתָּה בְּרִזְמוֹתֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם, רַבַּת אֶת רִיבָם,
 דָּגַת אֶת דִּינָם, נִקְמַת אֶת נִקְמָתָם, מִסַּרְתָּ גְּבוּרִים בְּיַד זַלְשִׁים, וְרַבִּים
 בְּיַד מַעֲטִים, וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְזָדִים בְּיַד
 עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ, לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוּלָה וּפְרָקָן כִּהְיוּם הַזֶּה, וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּר
 בִּיתְךָ וּבָנָו אֶת הַיְכָלְךָ, וְטַהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחִצְרוֹת
 קִדְשֶׁךָ, וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֵת יָמִים זַנְכָה אֵלָיו בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה, וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם
 נִסִּים וְנִפְלְאוֹת וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה:

לפורים

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת
וְעַל הַנְּחִמּוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

בַּיָּמִי מְרַדְכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה, כְּשֶׁעָמַד עָלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע,
בְּקֶשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנְּעֵר וְעַד זְקָן
טָף וְנָשִׁים בָּיּוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ
אֶדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַפְּרַת אֶת עַצְתּוֹ, וְקִלְקַלְתָּ
אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבּוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ,
וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶס וּפְלֵא וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה:

וְעַל כָּל־מִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תַמִּיד שִׁמְךָ מִלְּפָנָיו לְעוֹלָם [קד:]
וְעַד. וְכָל הַזְּמַנִּים יוֹדוּךָ סְלָה:

וַיְהִי־לָנוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב,
הָאֵל יִשְׁוּעֵתָנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סְלָה הָאֵל הַטּוֹב:

בְּרוּךְ

ה' להמשיך ה' אחרונה דהוי"ה ולהעלות י' דאדנ"י

להמשיך ו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ודאחור (תבונה) דפנים (פנים),
דגבורות דדעת דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] (דתבונה) [דישסו"ת],
[עם ו"ק דצלמי המוחין יו"ד ה"ה דקנ"א, עם הנרנח"י], לחב"ד חג"ת, [דנה"י דבינה]
דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דגבורות דדעת דכתר, לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד ה' דקנ"א

יוד ה' דקנ"א

יוד ה' דקנ"א

לג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
או"ו

לג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הו וו הו

לג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י' יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות הנה"י דאח' דאח' ודאח' דפנים דגבורות דדעת דכתר, לחג"ת דז"א [ק.ה.]

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד ה' דקנ"א

יוד ה' דקנ"א

יוד ה' דקנ"א

לג' כלי גבורה דז"א
י' יהוה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
י' יהוה

לג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י' יהו יהוה
י' יהוה

לג' כלי חסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

ולדחות החג"ת דאחור דאחור ואחור דפנים דגבורות דדעת דכתר, דנה"י דבינה דז"א, לחג"ת

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הה דקנ"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יוד הה דקנ"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הה דקנ"א

לג' כלי גבורה דז"א

יָהּ

אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד במס

יְהוָה

לג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

[קו.]

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דגבורות דדעת דכתר, דנה"י דבינה דז"א, לנה"י

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הה דקנ"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יוד הה דקנ"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הה דקנ"א

לג' כלי הוד דז"א

אֱדָנִי

א צבאו צבאות

אורת

לג' כלי יסוד דז"א

יְאֱהִיָּה

שׂיָן, שׂיָן דלת, שׂיָן דלת יוד

שׂיָן דלת יוד

לג' כלי נצח דז"א

יְהוָה

צַבָּא צַבָּא

צַבָּא

להמשיך הארת המוחין דחב"ד [דאחור דאחור ואחור דפנים דגבורות דדעת דכתר], לחב"ד

דניקוד הנו' דגבו' דדעת דכתר, דנה"י דבינה דרחל, [שהיא ה' אחרונה (שורש הב')] (א)

אחור דאחור ואחור דפנים דגבורות דדעת דכתר, לחב"ד דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אלף הה דקנ"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אלף הה דקנ"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אלף הה דקנ"א

חב"ד דנוק'

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת, והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנו', ועיין לעיל דנ"ח ע"א אות א' (לפי סידור המודפס). ולכן הוספנו את הכוונות האלו.

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דגבורות דדעת דכתר, לחג"ת דז"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה

וו הה דב"ן

אהיהוהו אהיהוהו אהיהוהו אהיהוהו
יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו

וו הה דב"ן

אהיה אהיה
יהוה יהוה

וו הה דב"ן

לג' כלי גבורה דז"א

אלף, אלף למוד, אלף למוד הי,
אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד בנס
אלף

לג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
יה יהו יהוה
יהוה

לג' כלי חסד דז"א

אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למוד

ו לגבי ה (זקיפת הגוף)

להמשיך הארת המו' דו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים [דגבו' דדעת דכתר] דני' הנז', [קז].
לחב"ד חג"ת דפנים דאחור ופנים דפנים דגבו' דדעת דכתר, דנה"י דבינה דרחל דני' הנז',
[שהיא ה' אחרונה (שורש הב')]

ו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים דגבורות דדעת דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

וו הה דב"ן

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיהוהו אהיהוהו אהיהוהו אהיהוהו
יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו

וו הה דב"ן

חב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

וו הה דב"ן

[הורדת השפע לנוק' שבכריאה]

להעלות [מלכויות דיעקב ורחל דפנים דאחור ופנים דפנים דגבורות דדעת דכתר, לאצילות]
(ביר"א ליתא:) ולחבר(ק), מל' דדת"י שלה בדת"י דשו' פר' כנגד יסוד דז"א דאצי' דני' הנז'

וגם יכוין להעל' [מל'] דו"ק דכתר דאח' דאח' ודאח' דפני' דיעו"ר, (ביר"א ליתא:) ולחבר(ק),
בו"ק דכתר דשורשי פרצופה, שהם כנגד ב"ש ת"ת דת"ת דז"א דאצי' דניקוד הנז'

לחבר וו הה דב"ן (צלמים) דזקיפה א' עם יוד הה דקנ"א (צלמים) דכריעה א'

(כריעה א') (זקיפה א')

יוד הה וו הה

זקיפה ב' ה'ה להעלות ה' אחרונה דאה"ה ולחברה עם ה' אחרונה דהוי"ה

להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דגבורות דדעת דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] [יש"ס] [דישסו"ת], [עם ג"ר דצלמי המוחין יו"ד ה"ה דב"ן, עם הנרנח"י, לחב"ד דז"א] [דאצילות] דניקוד הגו'

חב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דגבורות דדעת דכתר, לחב"ד דז"א **ל' לגבי ה' (זקיפת הראש)**

אהיה אהיה	אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	יהוה יהוה	יהוה יהוה
יוד ה' דב"ן	יוד ה' דב"ן	יוד ה' דב"ן
לג' כלי דעת דז"א	לג' כלי דעת דז"א	לג' כלי דעת דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,	יוד ה' ויו ה'	יוד ה' ויו ה'
אלף ווא יוד ווא	יוד ה' ווא ה'	יוד ה' ווא ה'
אלף ווא יוד ווא	יוד ה' ווא ה'	יוד ה' ווא ה'
אוי"ו	יוד ה' ווא ה'	יוד ה' ווא ה'

[קז:] ולדחות ההג"ת דפנים דאחור ופנים דפנים דגבורות דדעת דכתר, להג"ת דז"א

אהיה אהיה	אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	יהוה יהוה	יהוה יהוה
וה ה' דב"ן	וה ה' דב"ן	וה ה' דב"ן
לג' כלי גבורה דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי חסד דז"א
יה	יוד ה' ווא ה'	אל, אלו, אלוה
אלף, אלף למד, אלף למד ה',	יה יהו יהוה	אלוה
אלף למד ה' יוד, אלף למד ה' יוד מם	יהוה	אלף למד
יהוה	יהוה	אלף למד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דגבורות דדעת דכתר, לנה"י דז"א

אהיה אהיה	אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	יהוה יהוה	יהוה יהוה
וה ה' דב"ן	וה ה' דב"ן	וה ה' דב"ן
לג' כלי הוד דז"א	לג' כלי יסוד דז"א	לג' כלי נצח דז"א
אוי"ו	יאהדו"נהי	יהוה
א צבאו צבאות	שיין, שיין דלת, שיין דלת יוד	צ' צב צבא
אורת	שיין דלת יוד	צבא

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דגבורות דדעת דכתר, לחב"ד דניקוד הנז' דגבו' דדעת דכתר, דנה"י דבינה דרחל, [שהיא ה' אחרונה (שורש הב')]^(*)

חב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דגבורות דדעת דכתר, לחב"ד דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
יוד הה דב"ן	יוד הה דב"ן	יוד הה דב"ן

חב"ד דנוק'

ולדחות החג"ת דפנים דאחור ופנים דפנים דגבורות דדעת דכתר, לחג"ת דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
וו הה דב"ן	וו הה דב"ן	וו הה דב"ן

חג"ת דנוק'

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דגבורות דדעת דכתר, לנה"י דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
וו הה דב"ן	וו הה דב"ן	וו הה דב"ן

נה"י דנוק'

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

[קח.]

ולהעלות מלכיות דחח"ן בג"ה (דנוק' שעלתה מהבריאה) [דפנים דאח' ופנים דפנים דגבו' דדעת דכתר] שלה (דנה"י דבינה דרחל), כנגד נו"ה דפנים דאחור ופנים דפנים דז"א דאצי'.

וגם להעלות מלכיות די"ס דכתר [דפנים דאחור ופנים דפנים דגבורות דדעת דכתר] שלה (דנה"י דבינה דרחל) כנגד שני שלישי ת"ת דפנים דאחור ופנים דפנים דז"א דאצי'.

וגם יכוין להעלות [מלכיות] דג"ר דכתר דאחור דפנים ודאחור דאחור דרחל, בג"ר דכתר דשורשי פרצופה, שהם כנגד שלישי עליון דת"ת דת"ת דז"א דאצי' דניקוד הנז'.

לחבר יוד הה דב"ן (צלמים) דזקיפה ב' עם אלף הה דקנ"א (צלמים) דכריעה ב'

(כריעה ב') (זקיפה ב')
אלף הה יוד הה

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת, והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז', ועיין לעיל דנ"ח ע"א אות א' (לפי סידור המודפס). ולכן הוספנו את הכוונות האלו.

פנימיות דחיצונית

להמשיך הארה (⊙) מבג"ה דהוד דאו"פ ולהמשיך הארות הנז' לבג"ה דאו"פ (או"א) דפנים דנוק' דניקוד הנז' דהוד דז"א שעלה לגבורה [דז"א], ומהמוחין והגרנח"י שבהוד הנז' לתרין פרקין תתאין דהוד דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי בינה דנוק'
אֵלֶּף הָהָה יוֹד הָהָה
אֱהִיָּה
א, אה, אהי, אהיה

ג' כלי גבורה דנוק'
יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְטִם

ג' כלי הוד דנוק'
אֱלֹהִים
א, אל, אלה, אלהי, אלהים
במוכך

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי הוד דז"א
אֲדָנִי
אֵצְבֵּאוּ צְבֵּאוֹת
אוֹת

הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֶךְ נְאֻה לְהוֹדוֹת: ס"ת כה"ת

⊙ הי"ן: בסידור הנדפס [דף ק"ח ע"א] עשו אהי"ה והוי"ה בניקוד קובוץ רק פעם אחת, וכאן הוספנו עוד אהי"ה והוי"ה כמ"ש בתיבת רצה ובשים שלום.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדֵנוּ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְשָׁתוֹ
שֶׁל אֶהְרֹן, וְצַדִּיקוֹ לְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה. והקהל עונים אמן

גבורת דל'
אֵהִיָּה
יְהוָה
אֵהִיָּה
יְהוָה
אוּ הוּ יוֹ הוּ
יוֹ הוּ וְיוֹ הוּ

מונת הקהל אחר סיום הברכה של ברכת כהנים, קודם שיתחילו הכהנים תיבות יברכך, יכוונו הקהל באות ו' דוידבר דפרשת כהנים, ובאות ד' דדבר אל אהרן, שהם כמספר י' גבורות דצלם דל', להמשיכים בו"א. ויכוין להמשיך מספרם ליעו"ר:

ברכה - פסוק א' - קו ימין

יְבָרְכֶךָ

ג) תיבות (חיוורת)
גם יכוין בתיבה זו להמשיך הארה לז"א מ"ג חיוורת דבגולגולתא (דרך החיוורת), רישא קדמאה דא"א.
י"ב חיוורת
יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי
חיוורת הי"ג (הכולל)
יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי

(הגבהת הידיים) יכוין לחזור ולהמשיך ולהוציא אור החוור דמוח דחכמה דהג"ת, מחח"ן דחכמה דחסד דז"א, ולהעלותו מימין הדעת דז"א למעלה, לתקן ממנו חח"ן דחכמה דלאה.

ב) אותיות (גולגולתא, חיוורת, ת"ד)
גלגלתא ? יוד הי ויו הי. יוד הי ויו הי
[דרך ה] חיוורתא יוד הי ויו הי
אוורא ב יוד הי ויו הי. יוד הי ויו הי
[דרך ה] נימין יוד הי ויו הי
י"ג תיקוני דיקנא ג יוד חיוורתא א'
(כל אות תיקון אחד) יוד נימא א'
יוד אל
ב הי חיוורתא ב'
הי נימא ב'
הי רהום
ה ויו חיוורתא ג'
ויו נימא ג'
ויו והנון ויו

א) חכמה דל' דאבא
יכוין להמשיך חח"ן דחג"ת (ל') דחכמה דנה"י דיש"ס, עם חח"ן דצלם דל', עם המוחין. ובתוכם ג' הויות בניקוד פס"ח, עם מקיפיהם שהם חיות דרוח דחיה דנפש דנשמה דמ"ה דמ"ה:

אֵהִיָּה
יְהוָה
אֵהִיָּה
יְהוָה
אֵהִיָּה
יְהוָה

לחח"ן דחג"ת דחכמה דנה"י דבינה דמ"ה דמ"ה דז"א, ומספרם ליעו"ר.

יְהוָה אֱדִינִי (כלפי התיכל)

יוד הי ויו הי

ג) תיבות (נימין)
גם יכוין בהו"ה (תיבה) זו להמשיך הארה לז"א מ"ג נימין דבאוורא (דרך הנימין), רישא תנינא דא"א.
י"ב נימין
יוד הי ויו הי. יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי
נימא הי"ג (הכולל)
יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי

(הגבהת הידיים) יכוין לחזור ולהמשיך ולהוציא אור החוור דמוח דחכמה דהג"ת, מחח"ן דחכמה דחסד דז"א, ולהעלותו מימין הדעת דז"א למעלה, לתקן ממנו חח"ן דחכמה דלאה.

ב) אותיות (תיקוני דיקנא)
י"ג תיקוני דיקנא ? הי חיוורתא ד'
(כל אות תיקון אחד) הי נימא ד'
הי ארך
ה יוד חיוורתא ה'
יוד נימא ה'
יוד אפים
ו הי חיוורתא ו'
הי נימא ו'
הי ורב חסד
ה ויו חיוורתא ז'
ויו נימא ז'
ויו ואמת ויו

א) חכמה דמ' דאבא
יכוין להמשיך חח"ן דכחב"ד (מ') דחכמה דנה"י דיש"ס, עם חח"ן דצלם דמ', עם המוחין. ובתוכם ג' הויות בניקוד פס"ח, עם מקיפיהם שהם חיות דנה"י דחיה דנפש דנשמה דמ"ה דמ"ה:

אֵהִיָּה
יְהוָה
אֵהִיָּה
יְהוָה
אֵהִיָּה
יְהוָה

לחח"ן דכחב"ד דחכמה דנה"י דבינה דמ"ה דמ"ה דז"א, ומספרם ליעו"ר.

וישמרך (לצד ימין) והקהל עונים **אמן**

אחריהם
אמת כן יהי רצון

א) חסדים דמ' דאבא

יכנין להמשיך כתר, ודת"י דחסדים דכחב"ד (מ') דחכמה דנה"י דיש"ס, עם כתר, ודת"י דחסדים דצלם דמ', עם המוחין. ובתוכם ג' הוי"ת בניקוד מוח"ש, עם מקיפיהם שהם יחידות וחיות דרוחות דנה"י דחיה דנפש דנשמה דמ"ה דמ"ה:

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

או הו יו הו
יו הו וו הו

לכתר, ודת"י דחסדים דכחב"ד (מ') דחכמה דנה"י דבינה דמ"ה דמ"ה דו"א, ומספרם ליעו"ר.

ב) אותיות (תיקוני דיקנא)

י"ג תיקוני דיקנא (כל אות תיקון אחד)
 הו חיוורתא ח'
 הי נימא ח'
 הי נוצר חסד
 יוד חיוורתא ט'
 יוד נימא ט'
 יוד לאלפים
 ש' הי חיוורתא י'
 הי נימא י'
 הי נושא עון
 ק' ויו חיוורתא י"א
 ויו נימא י"א
 ויו ופשע
 ק' הי חיוורתא י"ב
 הי נימא י"ב
 הי וחטאה
 ק' יוד הי ויו הי. יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי. חיוורתא י"ג
 יוד הי ויו הי. יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי. נימא י"ג
 יוד הי ויו הי. יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי. ונקח
יכנין להמשיך ג' הוי"ת דע"ב, מרישא תניינא אוירא לי"ג תיקוני דיקנא [דא"א].
 יוד הי ויו הי. יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי
יכנין הש"ץ לתקן ולהאיר הרת"י דחסדים דצלם דמ', על אשר לא נרמו בהוי"ה.

ג) תיבות (חיוורת)

גם יכוין בתיבה זו להמשיך הארה לז"א מ"ג תיקוני דיקנא דמוחא סתימאה, רישא תליתאה דא"א.
 יוד הי ויו הי. יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי
 תיקון הי"ג (הכולל)
 יוד הי ויו הי. יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי
זככה הארה זו, הוי"ה פשוטה שבז"א הרמוז בר"ת (של הפסוק הא'), מתמלא באלפי"ן כמספר הס"ת (של הפסוק הא').

יהוה
יוד הא ואו הא

קדושה - פסוק ב' - קו שמאל

יאר

א) בינה דל' דאבא

יכנין להמשיך בג"ה דחג"ת (ל') דחכמה דנה"י דיש"ס, עם בג"ה דצלם דל', עם המוחין. ובתוכם ג' הוי"ת בניקוד צש"ק, עם מקיפיהם שהם נשמות דרוח דחיה דנפש דנשמה דמ"ה דב"ן:

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

לבג"ה דחג"ת דחכמה דנה"י דבינה דמ"ה דב"ן דו"א, ומספרם ליעו"ר.

ב) אותיות (תיקוני דיקנא)

ד' ת"ד דא"א י' יוד אל תיקון א דא"א
 (כל אות תיקון אחד) א' הי רחום תיקון ב דא"א
 (מארבע תיקונים) ר' ויו והנון תיקון ג דא"א
 עילאין דא"א, לט'
 תיקוני דיקנא דו"א

יהוהיהי יוד הי ואו הי

א) בינה דמ' דאבא

יכנין להמשיך בג"ה דכחב"ד (מ') דחכמה דנה"י דיש"ס, עם בג"ה דצלם דמ', עם המוחין. ובתוכם ג' הוי"ת בניקוד צש"ק, עם מקיפיהם שהם נשמות דרוח דחיה דנפש דנשמה דמ"ה דב"ן:

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

לבג"ה דכחב"ד דחכמה דנה"י דבינה דמ"ה דב"ן דו"א, ומספרם ליעו"ר.

ב) אותיות (תיקוני דיקנא)

י' הי ארך תיקון ד דא"א
 ט' ת"ד דו"א ה' ארך תיקון א דו"א
 (כל אות תיקון אחד) ו' אפים תיקון ב דו"א
 ה' ורב חסד תיקון ג דו"א

יכנין לחזור ולהמשיך ולהוציא אור החזור דמוח בינה דחג"ת מבג"ה דבינה דגבור דו"א, ולהעלותו משמאל הדעת דו"א למעלה, לתקן ממנו בג"ה דבינה דלאה.

אֱלֹהִים - בינה

Ⓐ דת"י דחסדים דמ' דאבא
לחברה עם הבג"ה (דמ'), שיאירו אלו באלו:

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אוֹהֵי וְיֹהֵוּ
יְוֵהוּ וְיֹוֵהוּ

Ⓑ אותיות (תיקוני דיקנא)

ת"ד דו"א	א	על שלשים	תיקון ח' דו"א
ת"ד דו"א	ל	ועל רבעים	תיקון ט' דו"א
תיקון א' דו"א	י	גולגלתא	תיקון א' דו"א
תיקון ב' דו"א	ד	טלא דבדולחא	תיקון ב' דו"א

גם יכוין להמשיך הארה מב"פ עילאין דנז"ה דעתיק שבפרקין עילאין דחו"ג דא"א שבחכמות דאו"א, לחו"ב דו"א.

פְּנֵי - חכמה

Ⓐ חכמה דל' דאבא
לחברה עם הבג"ה (דל'), שיאירו אלו באלו:

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

Ⓑ אותיות (תיקוני דיקנא)

ת"ד דו"א	פ	נושא עון	תיקון ד' דו"א
תיקון ה' דו"א	נ	ופשע	תיקון ה' דו"א
תיקון ו' דו"א	י	ונקה	תיקון ו' דו"א
תיקון ז' דו"א	ו	פוקד	תיקון ז' דו"א

וְיִזְכֶּרְךָ - דעת (לצד שמואל) אבנן

Ⓐ אותיות

Ⓐ הערה לז"א
להמשיך הארה לז"א שהוא דכורא, מבחי' החכמה דמ' דכורא.

Ⓑ אותיות (תיקוני רישא דא"א)

ק	קרומא	תיקון ג' דרישא דא"א
י	עמר נקי	תיקון ד'
ה	מצחא	תיקון ה'
ז	עיינין	תיקון ו'
ך	הוטמא	תיקון ז'

Ⓐ חכמה דמ' דאבא

לחברה עם הבג"ה (דמ'), שיאירו אלו באלו:

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

יכוין להמשיך ג' אהיה מג' אלפין דשם מ"ה דבמו"ס, לשם ס"ג שבחוטם דא"א,

מו"ס

מ"ה יוד הא ואו הא ג' אלפין דמ"ה
ג' אהיה אהיה אהיה מג' אלפין דמ"ה

חוטם דא"א

ס"ג יוד הי ואו הי (בנימטריא חוט"ם)
ג' אהיה אהיה אהיה (בנימטריא חוט"ם)

ומהחוטם [דא"א] ימשיך י"ב אותיות דג' אהיה, ליי"ב תיקוני דיקנא דו"א.

חוטם דא"א

י"ב אותיות דג' אהיה אהיה אהיה ליי"ב ת"ד דו"א.

וכללותם שהם ג' אהיה, לתיקון הי"ג דדיקנא דו"א.

כללות י"ב אותיות דג' אהיה אהיה אהיה

יחוד - פסוק ג' - קו אמצע

ישיא

אותיות (שם מ"ה ואדני"י - דיקנא דא"א וז"א ונה"י דאו"א)

יכוין בכ"ה אותיות שבפסוק ישיא, לשם כ"ב העליון שהוא כ"ב אותיות דמ"ה ואדני מלא, הנמשך לז"א מדיקנא דא"א, ונה"י דאו"א המלבישים מוחין אלו.

אות משם מ"ה ואדני"י

י י (יה)
ש ו (יה)
א ד (יה)

יכוין להמשיך י"ב צירופים הראשונים דשם אדני"י שהם י"ב אורות וי"ב תכשיטין מו"ב ת"ד דא"א, ל"ב תיקוני רישיא דנוק' דז"א.

מתיקוני דיקנא דא"א וז"א ונה"י דאו"א לנוק'

י	מתיקון א' דא"א	אל	צירוף א'	אדני	לגולגלתא דנוק'.
ש	מתיקון ב' דא"א	רחום	צירוף ב'	אדני	לטלא דבדולחא מוחא דנוק'.
א	מתיקון ג' דא"א	והנון	צירוף ג'	אדני	לקרומא דאורא דנוק'.

יהו ואדני (כלפי ההיכל)

יוד הא ואו הא

אותיות (שם מ"ה ואדני"י - דיקנא דא"א וז"א ונה"י דאו"א)

אות משם מ"ה ואדני"י

י ה (הא)
ה א (הא)
ו ו (ואו)
ה א (ואו)

מתיקוני דיקנא דא"א וז"א ונה"י דאו"א לנוק'

י	מתיקון ד' דא"א	ארך	צירוף ד'	אניד	לעמר נקי דנוק'.
ה	מתיקון ה' דא"א	אפים	צירוף ה'	אינד	לאודנא ימינא דנוק'.
ו	מתיקון ו' דא"א	ורב חסד	צירוף ו'	אינד	לאודנא שמאלא דנוק'.
ה	מתיקון ז' דא"א	ואמת	צירוף ז'	דאני	למצחא דנוק'.

חסדים דל' דאבא

יכוין להמשיך כתר, ודת"י חסדים דהג"ת (ל') דחכמה דנה"י דיש"ס, עם כתר, ודת"י חסדים דצלם דל', עם המוחין. ובתוכם ג' הויות בניקוד מח"ש, עם מקיפיהם שהם יחידות וחיות דרוח דרוח דמ"ה: דנשמה דמ"ה דמ"ה:

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

או הו יו הו
יו הו וו הו

לכתר, ודת"י חסדים דהג"ת (ל') דחכמה דנה"י דבינה דמ"ה דמ"ה דז"א, ומספרם ליעו"ר.

גבורות דמ' דאבא

יכוין להמשיך דת"י דגבורות דכחב"ד (מ') דחכמה דנה"י דיש"ס, עם דת"י דגבורות דצלם דמ', עם המוחין. ובתוכם ג' הויות בניקוד מח"ש עם מקיפיהן שהם נשמות דרוח דנח"י דחיה דנפש דנשמה דמ"ה דב"ן:

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה
או הו יו הו
יו הו וו הו

לדת"י דגבורות דכחב"ד (מ') דחכמה דנה"י דבינה דמ"ה דב"ן דז"א, ומספרם ליעו"ר.

פָּנִי

אותיות (שם מ"ה ואדני" - דיקנא דא"א וז"א ונה"י דאו"א)

אות משם מ"ה ואדני"	פ	ו	פ
אות משם מ"ה ואדני"	(וא)		
פ	ו	פ	פ
ה		ה	ה
(הא)			
י	א	י	י
(הא)			
עד כאן מ"ה			
מכאן מתחיל			
אדני"א מלא	א	א	ו
(אלף)			

אותיות דיקנא דא"א וז"א ונה"י דאו"א לְנוֹק'
 מתיקון ח' דא"א נוצר חסד צירוף ח' ה' דאינ לעינא ימינא דנוק'.
 מתיקון ט' דא"א לאלפים צירוף ט' ה' דנאי לעינא שמאלא דנוק'.
 מתיקון י' דא"א נושא עון צירוף י' ה' דניא לנוקבא ימינא דחוטמא דנוק'.
 מתיקון י"א דא"א ופשע צירוף י"א דיאנ לנוק' שמאלא דחוטמא דנוק'.

חכמה דל' דאבא

להכרה עם הדת"י דחסדים (דל'), שיאירו אלו באלו:

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ

אותיות (שם מ"ה ואדני" - דיקנא דא"א וז"א ונה"י דאו"א)

אות משם מ"ה ואדני"	א	ל	א
אות משם מ"ה ואדני"	(אלה)		
א <td>ל <td>א <td>א </td></td></td>	ל <td>א <td>א </td></td>	א <td>א </td>	א
ה		ה <td>ה </td>	ה
(הא)			
י <td>ד <td>י <td>י </td></td></td>	ד <td>י <td>י </td></td>	י <td>י </td>	י
(דלה)			
ך <td>ל <td>ך <td>ך </td></td></td>	ל <td>ך <td>ך </td></td>	ך <td>ך </td>	ך
(רלה)			

אותיות דיקנא דא"א וז"א ונה"י דאו"א לְנוֹק'
 מתיקון י"ב דא"א וחטאה צירוף י"ב דינא לפומא דנוק'.
 ויכוין להמשיך י"ב צירופים האחרונים דשם אדני" שהם י"ב אורות וי"ב תכשיטין מיי"ב ב"ד דז"א, לי"ב פרקין דדרועין ושוקין דנוק' באופן זה.
 מתיקון א' דז"א אל צירוף י"ג נאדי לפ"ק דדרועא ימינא דנוק'.
 מתיקון ב' דז"א רחום צירוף י"ד נאיד לפ"ק דדרועא שמאלא דנוק'.
 מתיקון ג' דז"א וחנון צירוף ט"ו נדאי לפ"ב דדרועא ימינא דנוק'.

חסדים דמ' דאבא

להכרם עם הדת"י דגבורות (דמ'), שיאירו אלו באלו:

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אוֹהֵי וְיֹהֵוּ
יְוֵהוּ וְיֹהֵוּ

וְיֵשִׁים

אותיות (שם מ"ה ואדני" - דיקנא דא"א וז"א ונה"י דאו"א)

אות משם מ"ה ואדני"	ו	ת	ו
אות משם מ"ה ואדני"	(דלת)		
ו <td>ת <td>ו <td>ו </td></td></td>	ת <td>ו <td>ו </td></td>	ו <td>ו </td>	ו
ה		ה	ה
(הא)			
י <td>ג <td>י <td>י </td></td></td>	ג <td>י <td>י </td></td>	י <td>י </td>	י
(גו)			
ש <td>ו <td>ש <td>ש </td></td></td>	ו <td>ש <td>ש </td></td>	ש <td>ש </td>	ש
(גו)			
ס <td>ו <td>ס <td>ס </td></td></td>	ו <td>ס <td>ס </td></td>	ס <td>ס </td>	ס
(גו)			

אותיות דיקנא דא"א וז"א ונה"י דאו"א לְנוֹק'
 מתיקון ד' דז"א ארך צירוף ט"ז נדיא לפ"ב דדרועא שמאלא דנוק'.
 מתיקון ה' דז"א אפים צירוף י"ז ניאד לפ"ג דדרועא ימינא דנוק'.
 מתיקון ו' דז"א ורב חסד צירוף י"ח נידא לפ"ג דדרועא שמאלא דנוק'.
 מתיקון ז' דז"א ואמת צירוף י"ט יאדנ לפ"ק דירכא ימינא דנוק'.

חכמה דמ' דאבא

להכרז עם הדת"י דגבורות (דמ'), שיאירו אלו באלו:

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

לך

Ⓢ בינה דל' דאבא

לחברה עם הדת'י דחסדים
(דל'), שיאירו אלו באלו:

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

Ⓡ אותיות (שם מ"ה ואדני' - דיקנא דא"א וז"א ונה"י דאו"א)

אות משם מ"ה ואדני' מתיקוני דיקנא דא"א וז"א ונה"י דאו"א לנוק'

ל	י	י	ל
ל	ו	ו	ל

מתיקון ח' דז"א נוצר חסד צירוף כ' יאנד לפ"ק דירכא שמאלא דנוק'.
מתיקון ט' דז"א לאלפים צירוף כ"א ידאנ לפ"ב דירכא ימינא דנוק'.

שְׁלוֹם אֲבוֹן

Ⓢ בינה דמ' דאבא

לחברה עם הדת'י דגבורות
(דמ'), שיאירו אלו באלו:

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

Ⓡ אותיות (שם מ"ה ואדני' - דיקנא דא"א וז"א ונה"י דאו"א)

אות משם מ"ה ואדני' מתיקוני דיקנא דא"א וז"א ונה"י דאו"א לנוק'

ש	ד	ד	ש
ל	נ	נ	ל
ו	ה	ה	ו
ם	י	י	ם

מתיקון י' דז"א נושא עון צירוף כ"ב ידנא לפ"ב דירכא שמאלא דנוק'.
מתיקון י"א דז"א ופשע צירוף כ"ג ינאד לפ"ג דירכא ימינא דנוק'.
מתיקון י"ב דז"א וחטאה צירוף כ"ד ינדא לפ"ג דירכא שמאלא דנוק'.
יוד הא ואו הא . אלף דלת נון יוד

ובתיבה זו יכוין להמשיך הארה לנוק', מבחיל בג"ה דבינה דצלם דמ' שגם הוא בחיל נוק'.

ובתיבת שלום יכוין להלביש כל השפע הנ"ל בכ"ב אותיות דב' השמות הנו', ולהלביש בהם הי"ג ת"ד דא"א וט' ת"ד דז"א ונה"י דאו"א. ולהמשיך הכל לנוק' דז"א.

י"ג תיקוני דיקנא דא"א

יוד אל הי רחום ויו והנון הי ארך יוד אפים הי ורב חסד ויו ואמת הי נוצר חסד יוד לאלפים הי נושא עון ויו ופשע הי וחטאה ונקא

והכולל - תיקון הי"ג דיקנא דא"א

יוד הי ויו הי . יוד הי ויו הי . יוד הי ויו הי

ט' תיקוני דיקנא דז"א

דרך . אפים . ורב חסד . נושא עון . ופשע . ונקא . פוקד . על שלשים . ועל רבעים

נצח הוד
יסוד

[לנוק']

[קצה:]

בין המצרים: ב' שיני"ן שבר"ת [שים שלום], יכוין לה' שמות אלו שג' ב' שינין

ג' שי"ן **טְדַהַד כּוֹזוּ מִצְפָּץ**

ג' שי"ן **אֵלֶּף לְמַד הֵה יוֹד מִם אֲדָנִי**

ועוד ב' תיבות שים שלום ג' ב' שיני"ן,

ועוד ו' יתרים כנגד הוי"ה וג' תמורותיה הנ"ל, ואלהי"ם דההי"ן ואדנ"י

יְהוָה

טְדַהַד כּוֹזוּ מִצְפָּץ

אֵלֶּף לְמַד הֵה יוֹד מִם אֲדָנִי

[הכונה, כמו שהאירה הוי"ה זו לג' חילופין, גם תאיר הוי"ה

עם ג' חילופין, לאלהי"ם ואדנ"י, שהם בחי' דינין, ויתמתקו יותר] (הרי"ם)

עֲשִׂים שְׁלוֹם להשים יסוד דדכורא ביסוד דנוקבא. **טוֹבָה וּבִרְכָה וְזַיִּים**
זֶז וְזָסָד צְדָקָה וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
וּבִרְכָנוּ אֲבֵינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךְ כִּי בְאוֹר פְּנֵיךְ נָתַתְ
לָנוּ יְהוָהּ יֵאָדָרְנָהּ אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְזַיִּים. אֶהְבֶּה וְזָסָד. צְדָקָה
וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עִז וְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאָדָרְנָהּ יֵאָדָרְנָהּ יֵאָדָרְנָהּ (O)

פנימיות דחיצוניות

<p>ולהמשיך הארות הנז' לדת"י דאו"פ (או"א) דפנים דנוק' דניקוד הנז' חסדים דאו"א גבורות דאו"א אֶהְיֶהוּ אֶהְיֶהוּ אֶהְיֶהוּ אֶהְיֶהוּ אֶהְיֶהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ ג' כלי דעת דנוק' יֹד הֵה וו הֵה יוד, יוד הֵה, יוד הֵה וו, יוד הֵה וו הֵה יוד, יוד הֵה, יוד הֵה וו, יוד הֵה וו הֵה</p>	<p>להמשיך הארה מדת"י דיסוד דאו"פ (או"א) דפנים דתבונה המלובשים בפ"א דיסוד דז"א שעלה לתפארת דז"א, ומהמוחין והנרנח"י שביסוד הנז' לתרין פרקין תתאין דיסוד דז"א חסדים דאו"א גבורות דאו"א אֶהְיֶהוּ אֶהְיֶהוּ אֶהְיֶהוּ אֶהְיֶהוּ אֶהְיֶהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ ג' כלי יסוד דז"א יֵאָדָרְנָהּ שִׁיז, שִׁיז דלת, שִׁיז דלת יוד שִׁיז דלת יוד</p>
<p>ג' כלי תפארת דנוק' אלף למד ה"י יוד מם צבאות השתפא ג' כלי יסוד דנוק' שִׁיז דלת יוד שדי ש, שד, שדי</p>	

○ ע"י שע"ר ח"ב ש' קנ"ו, כדי שנוכל לעשות יחוד נ"ר, היינו צריכים לבנות עכשיו את הנוק' של ג' השורשים האחרונים, שהרי בנינו רק את הנוק' של שורש החכמה. בפועל לא נכוין בזה, אלא רק במחשבה (זה נעשה מאליו).

[קט.]

ולדשאיר בעתיק וא"א את המוחין דכתרים. ושארית המוחין [שמון החכמה ולמטה, הנקראים אלהי"ם] נמשיכים לתב"ד [דגופא, הנקראים הוי"ה] שהם או"א וישכו"ת, ולזווגם בבחינת הוי"ה אלהי"ם, להמשיכם ככל הנז"ל [עפ"י היר"א ח"א 710 <

ולדשאיר באו"א וישכו"ת את המוחין דחב"ה. ושארית המוחין דוי"ק להמשיכם לחג"ת נה"י, ולזווג הוי"ק דז"א בבחינת הוי"ה ואדנ"י, להמשיכם ככל הנז"ל

חוב"ב דכתר
חוב"ג דכתר
זווג עתיק ונוק'
זווג א"א ונוק'
זווג זר"ו
זווג יעקב ורחל
יאהדונהי
יאהדונהי

חוב"ב דחב"ד
חוב"ג דחב"ד
זווג או"א עילאין
זווג ישכו"ת
יאהדונהי
יאהדונהי

חוב"ב דכתר
חוב"ג דכתר
זווג עתיק ונוק'
זווג א"א ונוק'
יאהדונהי
יאהדונהי

יחוד העולמות וי"ם דדכורא בי"ם דנוק' (מעורר הורדת הטפה, פת"ע)

ייהויהויה

[ליחד ולקשר שרשי נרנח"י שלי בשרשם, ולהאיר בהם עצמות אור התורה ולזככם הם ומלבושיהם בתכלית הטהרה והקדושה, ועי"ז יאירו בהם עצמות אור התורה ורזיה. (הרי"ם)]
[שורוק אותיות קשה, כי היסוד מחבר ומקשר כל העולמות. ובכח זה יתקשרו דברי חכמה בלבי, ולא ישתכחו ממני, אמן כן יהי רצון. (הרי"ם ע"פ שעה"כ ל"ז ע"ג)]

מכאן המשכת הטפה עבור מערכת חב"ד שעות בלבד (לצורך ויעבור ונפ"א)

ולהמשיך טפת הזרעה שם ע"ב וחמשה חסדים, מעיטרא דחסדים דדעת דעתיק (שבאווריא דא"א) לחסד דעתיק שבגולגלתא דאריה,

יוד הי ויו הי
יהוה יהוה
יהוה יהוה

ומשם לנוצר ונקה שהם ע"ב קס"א, ולזווגם ולהמשיך הטפה לכתב"ד דאבא, ומשם ליסוד דאבא, ומשם ימשיכו עד יסוד דאימא שבדעת דז"א. וגם להמשיך (אותה) הטפה דכללות ודפרטות משם ע"ב, (דרך דמוקיף דחכמה דז"א ליסוד דאימא שבדעת דז"א ממקיף חכמה דז"א

יוד הי ויו הי

ליסוד דאימא שבדעת דז"א

אלף הה יוד הה

מכאן המשכת הטפה עבור מערכת השש שעות בלבד (מיסוד דאימא)

<p>ומשם לדעת דיעקב</p> <p>יוד הי ויו הי יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ג' כלי דעת דיעקב יוד הה וו הה יוד הה. יוד הה. יוד הה וו הה יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא</p> <p>ומשם ליסוד דיעקב יוד הי ויו הי יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ג' כלי יסוד דיעקב שיין דלת יוד שדי ש שדי שדי</p>			<p>ולהמשיך משם [שם ע"ב ו]ה"ח לדעת דז"א</p> <p>יוד הי ויו הי יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה</p> <p>ומשם ליסוד דז"א יוד הי ויו הי יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א יאהדונהי שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>		
--	--	--	---	--	--

ⓑ להמשיך מיסוד דכורא יעקב,
[שם ע"ב, ו] הה"ח ליסוד דנוק',
ג' כלי יסוד דיעקב
ש"ן דלת יוד
ש"י
ש' ש"ד ש"י

ⓐ ולחברם בה"ג שביסוד דנוק'
חיבור חו"ג ביסודה
יוד ה"י ו"י ה"י
א"ל ה"ה ו"י ה"ה
א"ל ה"ה ו"י ה"ה
א"ל ה"ה ו"י ה"ה
א"ל ה"ה ו"י ה"ה
א"ל ה"ה ו"י ה"ה
ג' כלי יסוד דרחל
ש"ן דלת יוד
ש"י
ש' ש"ד ש"י

ⓐ לעורר ולהעלות מיסוד דנוק' מ"ן ה"ג,
ה' שמות אלה"ם
ה"ג מיסוד דנוקבא
אלה"ם
אלה"ם
אלה"ם
אלה"ם
אלה"ם
ג' כלי יסוד דרחל
ש"ן דלת יוד
ש"י
ש' ש"ד ש"י

חיבור זו"ן והיכלין (בי"ע עם זו"ן דאצ"ל)
א"ה דו"נ"ה
א"ל ה"ה ו"י ה"ה

חיבור חו"ג יעקב ר הנ"ל
א"ל ה"ה ו"י ה"ה
א"ה דו"נ"ה

לח"ב וח"ג דנוק' (הו"ת דזקיפות)

יוד ה"י ו"י ה"י   יוד הא ואו הא   יוד ה"ה ו"ו ה"ה   יוד ה"י ואו ה"י

[ק"י:]

ולברך מבירורי הקטנות שביסוד דז"א (60) והם ל' להשאירם ביסוד, ול' הנשארים להמשיכם לרישא דנוק'. ולהשאיר שם ט"ו המובחרים, וט"ו הנשארים לגרון, ומשם לחג"ת, ומשם לנה"ל, לכלול אותם ביסוד. ולהשאיר שם עשרה, וחמשה לראש הבריאה.

אלף למד ה"י יוד מם   אלף למד ה"ה יוד מם
אלף למד הא יוד מם
אלף למד הא יוד מם
אלה"ם

לראש הבריאה   (לחזור על כל הנ"ל עבור חב"ד וז"ת דיחוד נ"ר)

גם יכוין לחבר ז"א עם אימא קדהיינו כניסת המוחין דאימא בז"א, ולא יחוד, ויכוין בשילוב אה"ה הו"ה

א"ה ה"ה ו"י ה"ה

גם יכוין לחבר ז"א עם לאה, ויכוין בשילוב אלה"ם והו"ה (בויעבור)

א"ל ה"ה ו"י ה"ה

גם יכוין לחבר ז"א עם רחל, ויכוין בשילוב אדנ"י והו"ה (בויעבור)

א"ד ה"ה ו"י ה"ה

המְבַרְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל ר"ת בנ"י אלה"ם בְּשָׁלוֹם בשלו"ם בנ"י מלבו"ש (ג"י חשמ"ל)

יוד ה"י ו"י ה"י   יוד ה"י ו"י ה"י
אלף למד   אלף למד
ש"ע   ח' חיוורת'   ג"י חשמ"ל

[פנים דחשמל ד] זו"ן א"ה דו"נ"ה להלביש בהם זו"ן ועולמות ב"י ע (דאצילות) ונר"ן שלו גלבוש של או"א (ס"י הרב פירדא והרב קווינקא)

עשיה דבי"ע   יצירה דבי"ע   בריאה דבי"ע
אל אדנ"י   אל יהוה   אל ש"י

אָמֵן